

NOWY DZIENNIK

Adres: Biblioteka Jagiellońska, Kraków, św. Anny 79. — Telefon redaktora naczelnego Nr. 3689, pocztowe PKO w Krakowie 400.630.

Wzrost: Listy należy nadsyłać wprost do Administracji. Listy przesłane redakcji nie będą uwzględnione.

Rekopisy: Redakcja nie zwraca. Za maszynę redakcja nie odpowiada.

Redakcja: naczelną przyjmuje od godz. 12 do 1 w południe.

Cena numeru

25

groszy

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. Zł. 6'00 kwart, Zł. 18'00 w Krakowie z odnosz. do domu " " 6'20 " " 18'60 Na prowincji z przesyłką poczt. " " 6'60 " " 19'80 Zagranicą z przesyłką pocztową " " 10'00 " " 30'00

Ogłoszenia: Drobne ogłoszenia za słowo Zł. 0'20, wiersz milimetr. I-szp. Zł. 0'25, nadesłane Zł. 0'75, wiersz milim. I-szp. w tekście Zł. 1'—, wiersz milim. I-szp. na I-ej stronie Zł. 1'25. gratulacje Zł. 12'50. Za zastrzeżenie miejsca dolicza się 25%.

Nowa powieść na łamach „Nowego Dziennika“!

Dnia 4 lutego br. rozpoczynamy w naszym odcinku druk najnowszej powieści jednego z najwybitniejszych autorów współczesnych

MAKSA BRODA pod tyt.:

„ZACZAROWANY KRAJ MIŁOŚCI“

w przekładzie Dra M. Kanfera

„Zaczarowany kraj miłości“ należy — obok utworów Jakóba Wassermana, Tomasza Manna, Johna Galsworthy'ego, Arnolda Zweiga — do skarbcza najcenniejszych pereł powieści współczesnej.

Akcja ostatnich dwóch rozdziałów powieści toczy się w Palestynie i daje głęboko wzruszający wgląd w życie i duszę chaluca.

Pozatem rozgrywa się najnowsza powieść Maksa Broda na terenie ogólnych problemów teraźniejszości: w pośrodku dominuje problem miłości, którego Brod jest wnikliwym znawcą i genialnym wyrazicielem.

O pracę żydowską - na ziemi żydowskiej!

(Od naszego korespondenta palestyńskiego.)

Tel Awiw, w styczniu

Ostatnie zebranie Waad Leumi poświęcone było dyskusjom w nieschodzącej w ostatnich czasach z porządku dziennego sprawie robotników rolnych w kolonjach żydowskich. Bezpośrednią okazję nastęrczyły ostatnie zajścia w Petach Tikwie, gdzie po długotrwałych, bezowocnych rokowaniach bezrobotni robotnicy żydowscy doprowadzeni do ostateczności stanowiskiem kolonistów zdemolowali biuro Waad chaklai, zawodowej ich organizacji. Jak z góry przewidzieć było można, dyskusje te, o ile chodzi o konkretny wypadek w Petach Tikwie, do żadnego rezultatu doprowadzić nie mogły. Obie strony ograniczyły się do wzajemnych obwinień. Pałącego zatargu w Petach Tikwie rozwiązać nie zdołano.

Ważniejsza była ta część dyskusji, która poświęconą była kwestji pracy żydowskiej w ogóle. Za jeden z najważniejszych pozytywnych następstw od lat trwającej walki o zdobycie pracy w kolonjach uważać należy bezsprzecznie fakt, iż społeczeństwo żydowskie w Palestynie zdaje sobie coraz bardziej sprawę z anormalności dotychczasowego stanu rzeczy. Toteż dyskusja w tej sprawie toczy się dzisiaj nie tyle nad samą koniecznością pracy żydowskiej w kolonjach, jak to miało miejsce jeszcze przed laty pięćciu, ile nad drogami, do celu tego wiodącymi.

Różnice zdań w obozie kolonistów samych w odniesieniu do problemu pracy żydowskiej są bardzo znaczne. Doprowadziły one nawet do organizacyjnego rozbitcia na dwie zwalczające się części. Jedną z nich to „Chewer chaklajim

leumim“ (organizacja narodowych rolników), druga natomiast to „Hitachdut ikarim“ (zjednoczenie rolników). Pierwsza, złożona z elementów postępowych silnie narodowo zorientowanych, jednoczy w swym łonie tych kolonistów, którzy bez jakichkolwiek ograniczeń przyjmują na siebie obowiązek struprocentowej pracy żydowskiej. Grupują się oni około zasłużonego działacza Zuchowickiego, założyciela i członka nowej kolonii Magdiel. Druga zalicza w swój poczet jako członków głównie pierwszą generację kolonistów, zatrudniających bądźto wyłącznie bądźto częściowo robotników arabskich. Do kierujących osobistości tej grupy, będącej niestety w większości, należy między innymi Moszeh Smilanski z Rechotol. Stanowisko swe w sprawie pracy żydowskiej popierają oni już to argumentami gospodarczymi (taniaść robotnika arabskiego w porównaniu z robotnikiem żydowskim), już to argumentami politycznymi (konieczność wspólnej pracy z Arabami).

Poza temi różnicami w obozie kolonistów samych panuje dzisiaj w całym społeczeństwie żydowskim jednomyślność i zgoda co do metod, jakich jać się należy, by umożliwić robotnikom żydowskim życie i ludzkie warunki bytu w kolonjach. Jasnym jest, iż robotnik żydowski zdoła wyjść zwycięsko z walki konkurencyjnej z taniem, na niskim stopniu cywilizacji stojącym i pozbawionym wyższych kulturalnych potrzeb robotnikiem arabskim, jeśli uda się zapewnić mu dodatkowe źródło dochodu w postaci małego gospodarstwa, w którym mógłby pracować w chwilach wolnych od pra-

cy w kolonjach. Ta metoda posiada i tę jeszcze zaletę, iż odpowiada ona mentalności robotnika żydowskiego, pracującego do zapewnienia sobie bytu niezależnego od pracy najemnej.

Organizacja robotnicza od dawna postawiła sobie przeprowadzenie tego planu za cel. Znalazła ona poparcie i zrozumienie Organizacji sjonistycznej, która w ciągu lat ostatnich inwestowała znaczne sumy, na stworzenie tego rodzaju małych gospodarstw i stworzenie typu żydowskiego chałupnika na peryferji istniejących i świeżo zakładanych kolonij. Niemniej dla pełnego zrealizowania powyższego planu potrzebne są sumy przewyższające w znacznej mierze możliwości finansowe Organizacji sjonistycznej. Główną przeszkodą jest brak odpowiednich funduszy na zakupno ziemi, której cena w sąsiedztwie istniejących kolonij jest nader wysoka.

Aktualność tej sprawy wzrosła znacznie w ostatnich latach. Głód robotnika żydowskiego, pracującego od lat w nader ciężkich warunkach życiowych w kolonji, za kawałkiem ziemi i własnym, choćby minimalnym gospodarstwem, doprowadził do stworzenia grup osiedlczych, pracujących ze wszelką siłą i miarą do osiągnięcia powyższego celu. Liczba tych, w tego rodzaju grupach (ingun intensivi) zorganizowanych robotników, dochodzi dzisiaj do z góry tysiąca. Co więcej, rozporządzają grupy te dość poważnym — jeśli weźmiemy pod uwagę trudne gospodarcze położenie ich członków — kapitałem pochodzącym z oszczędzonych groszy, lub poparcia rodzin poza krajem jeszcze się znajdujących. Z drugiej strony ostateczne zlikwidowanie bezrobocia w Tel Awiwie da się uskuteczyć jedynie przez przeniesienie 200 do 300 rodzin robotniczych z miasta do kolonij i przez stworzenie dla nich nowych podstaw bytu w rolnictwie. (W tym kierunku szły też uchwały ostatniego posiedzenia Komitetu Akcyjnego w Berlinie).

Próby stworzenia tego rodzaju osiedli robotniczych w sąsiedztwie kolonij posiadają w Palestynie długą historję. Do ich typu należą dwa dzisiaj z samodzielnych gospodarstw złożone osiedla: Ejn Ganim w pobliżu Petach Tikwy i Nachlat Jehudah w pobliżu Riszon Le Zion. Interesującą próbę w tym kierunku podjęła w ostatnim roku grupa Brandeis'a, przesiadlając 40 rodzin głównie z miast do kolonij Chedery. Każda z tych rodzin otrzymała małą działkę ziemi (2 i pół dunamów), domek z betonu, oborę i kurnik, co daje jej możliwość przy pomocy pracy w kolonji polepszenia swego bytu, a nawet perspektywę zupełnej samodzielności gospodarczej, o ile się uda zwiększyć przypadającą na każdą rodzinę parcelę.

Uchwały ostatniego zebrania Waad Leumi koncentrowały się głównie około tego punktu. Niestety wartość tych uchwał pozostanie nader problematyczna, o ile nie znajdą one należytego zrozumienia całego społeczeństwa — w pierwszym zaś rzędzie kolonistów samych — oraz jaknajdalej idącego poparcia instytucji narodowych, Keren Kajemet i Keren Hajesod, powołanych do wzięcia w swe ręce i zrealizowania tego planu, od którego przeprowadzenia zależy tak ostateczne rozwiązanie kwestji pracy żydowskiej w kolonjach, jak i rozszerzenie podstaw naszej kolonizacji rolnej przez osiedlenie setek i tysięcy z upragnieniem na chwilę te oczekujących rodzin robotniczych.

Dr. Z. L.

Opozycja ma głos

Dalsza dyskusja budżetowa w Sejmie. — Przemówienie posła Grynbauma.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa 31. 1. (Sm) Na dzisiejszym posiedzeniu Sejmu toczyła się dalsza dyskusja nad budżetem. Pierwszy przemawiał poseł Spitzer (Klub niem.), który skarży się na uprzywilejowanie przedsiębiorstw państwowych z krzywdą prywatnych, na przeciążenie podatkowe i złe traktowanie płatników. Władze podatkowe widzą w płacącym podatki nie obywatela, lecz wroga, którego należy zwalczać.

Przemawia dalej poseł Chądzyński (NPR), poczem wygłasza ostre przemówienie opozycyjne poseł Dąbski (Stron. Chł.), który oświadcza: Tego roku nie pójdziemy na żadne ustępstwa i nie będziemy głosowali za budżetem. Wobec faktu, że rząd może poza budżetem wydać 600 milionów bez żadnego prawnego tytułu, całe nasze obrady nad budżetem są czczą komedią. Jeśli chodzi o budżet obecny uważa go mowca za zbyt wysoki, wskazując przytem na zbyt mały obrót pieniężny i drożyznę kapitału. Mowca występuje dalej przeciwko nadmiernemu obciążeniu ludności podatkami. W końcu oświadcza mowca, że budżet nie jest najważniejszym zagadnieniem, cały bowiem ciężar leży w sytuacji politycznej. Obecny system rządów jest dyktaturą lub też półdyktaturą. Społeczeństwo niezadowolone jest z obecnego systemu rządzenia. Stosunki z mniejszościami są wybitnie naprężone.

Dłuższe przemówienie opozycyjne wygłosił z kolei poseł Rataj (Piast), wskazując na zamarchizowanie życia politycznego. Życie gospodarcze również w niczem nie uległo poprawie.

Poseł Paljew zapowiada w imieniu klubu ukraińskiego głosowanie przeciwko budżetowi.

Z kolei przemawia poseł Bittner (Ch. D.), poczem zabiera głos przedstawiciel frakcji rewolucyjnej poseł Szczypiórski. W czasie jego przemówienia dochodzi ponownie do ostrych scysyj między posłami z PPS a frakcją. W pewnej chwili poseł Niński z frakcji usiłuje przedostać się do ław socjalistycznych, zatrzymuje go jednak w drodze poseł Smulikowski. Posłowie z PPS wołają: Pijak, pijany przychodzi zawsze do Sejmu!

Poseł Smulikowski prosi o głos. Marszałek dzwoni, zwracając się z apelem do posłów, by nie prowadzili między sobą tak upokarzających dialogów.

Z kolei zabiera głos poseł Grynbaum, który oświadcza m. in.:

Nasz stosunek do budżetu zależy jest od obciążenia podatkowego Żydów i od świadczeń państwa na rzecz ludności żydowskiej. Żydzi w miastach stanowią 32,4 procent ludności. Ponieważ przeważnie podatki płaci handel, przemysł i rzemiosło, to ten procent udziału Żydów podwyższa się do 40 procent z czego wynika, że Żydzi płacą 203 miliony podatków bezpośrednich, jeżeli doliczymy do tego podatki nadzwyczajne otrzymamy mniej więcej 250 milionów. Jeżeli zaś doliczymy podatki samorządowe i jeszcze 20 milionów na gminy wyznaniowe żydowskie, to otrzymamy sumy ogromne. Może ktoś powie, że Żydzi korzysta

ją na równi z innymi ze wszystkich dobrodziejstw. Dla przykładu weźmy szkolnictwo. W gimnazjach państwowych jest 5—6 procent Żydów a jest ich jeszcze mniej jeżeli wyłączymy dawną Galicję. W uniwersytetach panuje numerus clausus, w uniwersytecie warszawskim wśród nieprzyjętych słuchaczy mamy 85 procent Żydów, wśród przyjętych 25 procent. W szkołach powszechnych uczy się wprawdzie dwieściekilkadziesiąt tysięcy dzieci żydowskich, ale są one tam wynaradawiane. Podobnie rzecz się ma z innymi specjalnymi potrzebami ludności żydowskiej.

Do tego dochodzi wypieranie mas żydowskich z życia ekonomicznego. Jednej rzeczy boją się w Polsce, opinii zagranicy. Dlatego to w końcu ministerstwo zażądało od magistratu w Bydgoszczy, ażeby przyjął zapis uczyniony przez pewną Żydówkę amerykańką na rzecz biednych Żydów Bydgoszczy. Minister spraw zewnętrznych używany jest przez rząd do wypowiedziania różnych oświadczeń, jeżeli idzie o Żydów.

Poseł Sobolewski: Minister wypowiada w imieniu rządu a nie wzywany do wypowiedziania.

Wicemarszałek Woźnicki: Pan pozwoli, ale ja tu przewodniczę.

Minister Składkowski — oświadcza w dalszym ciągu poseł Grynbaum — traktuje sprawy żydowskie z punktu widzenia politycznego i sanitarnego jak to miało miejsce w sprawie piekarń. Tu mowca polemizuje z ustępem mowy min. Składkowskiego o „obywatelach“. Następnie oświadcza, że gen. Składkowski robi porządek w domu i uważa widocznie pewną kategorię Żydów za coś w rodzaju śmieci, które należy wymieść. Rząd stosuje wobec posłów żydowskich bojkot towarzyski, my zaś nie mamy zamiaru traktować spraw żydowskich z punktu widzenia towarzyskiego. Zresztą wystarczy przejrzeć obecny budżet ażeby poznać jak Żydom źle się w Polsce dzieje.

Głos: Skąd Żydzi mają pieniądze, jak nie od Polaków?

Poseł Grynbaum: Mają za swą pracę. Niech polski minister powie to w Londynie co pan tu mówi, a zobaczy jakie to będzie miało następstwa. Mowca porusza sprawę etatyzmu, który w pierwszym rzędzie wymierzony jest przeciwko Żydom, który nie byłby może tak forsowany, gdyby nie chodziło tu o zniszczenie bytu społeczeństwa żydowskiego. W tym wypadku mowca nie widzi różnicy między rządem endeckim a rządem sanacyjnym i zapowiada, że posłowie żydowscy w dalszym ciągu walczyć będą o prawo do pracy i bytu społeczeństwa żydowskiego.

Po przemówieniu posła Grynbauma zabrał głos poseł Wołyniec a następnie poseł Walnicki (Selrob), który przestrzega m. in., aby nie liczyć na żołnierzy ukraińskich, bo można się grubo przeliczyć. Oświadczenie to wywołuje uwagę wicemarszałka Woźnickiego, że na takie odezwanie się nie może pozwolić.

Następnie przemawiali posłowie ukraińscy i białoruscy Stefaniuk, Łucki, który omawia politykę gospodarczą Polski, Jeremicz, Zachidnyj i Dworczanin, którzy wypowiedzieli się przeciwko budżetowi. Na tem zakończono dyskusję generalną. Następnie posiedzenie jutro o godz. 10.

Dosłowny tekst przemówienia posła Grynbauma zamieścimy w jednym z najbliższych numerów. — (Red.).

„Palestynę odbudują pomarańcze“...

W Palestynie krąży obecnie następujące bon mot: „Egipt odbudowała bawełna, Palestynę odbudują pomarańcze“. To bon mot stało się hasłem, a hasło zmienia się powoli w czyn. Od Jaffy w głąb dawnego kraju Filistynów, poprzez Nos Cijona, Riszon Lecijon, Rechowot i na północ przez Petach Tikwę, Chederę wzdłuż doliny Sarońskiej aż po Hajfę powstają z miesiąca na miesiąc nowe plantacje pomarańczowe. Ale oddajmy głos statystyce, przyczołconej przez korespondenta pism niemieckich w Palestynie, Ernesta Davisa:

Z początkiem roku 1924 obejmowały plantacje pomarańczowe 34 tysiące dunamów, w tem 17 tysięcy znajdowało się w rękach żydowskich. Z końcem 1926 roku na 42 tysiącach dunamów znajdowały się plantacje pomarańczowe. W styczniu 1928 roku plantacje te obejmowały 60 tysięcy dunamów, a z początkiem b. r. 70 tysięcy dunamów, w tem 35 tysięcy w rękach żydowskich. Tak więc Żydzi powiększyli w przeciągu czterech lat swój stan posiadania z jednej trzeciej do połowy. Każdy sezon przynosi olbrzymie zyski. Dunam, którego uprawa do czasu wydawania owoców wynosi 85 funtów, przynosi 16 do 25 funtów czystego zysku, 20 dunamów a więc nieco więcej niż 7 i 1 czwarta morgów daje plantatorowi czysty zysk w sumie 6.400 marek niem. rocznie i to w gotówce.

Zdaniem fachowców, w cyfrach tych tkwi duża wartość kolonizacyjno-polityczna. Jeśli się uda Żydom uzyskać 200 tysięcy dunamów ziemi, wówczas będzie można osiedlić 9 tysięcy rodzin plantatorów, którzy uzyskają trwałą egzystencję. Oznaczałoby to osiedlenie 45.000 ludzi, żyjących z roli. Umożliwiłoby to oczywiście wzrost emigracji miejskiej i podwojenie ludności żydowskiej w Palestynie.

Rokowania w sprawie rekonstrukcji gabinetu w Niemczech

Berlin. 31. 1. PAT. Kanclerz Mueller odbywał wczoraj w dalszym ciągu narady z przywódcami frakcji w sprawie rekonstrukcji gabinetu. Dłuższą roznowę odbył kanclerz z ministrem centrowym w gabinecie, von Gueraudem. Po naradzie tej odbyło się posiedzenie zarządu frakcji centrowej Reichstagu. „Deutsche Allgemeine Ztg.“ pisze, iż minister Gueraud w swej rozmowie z kanclerzem, z naciskiem przedstawił życzenia centrum co do bezzwłocznego przeprowadzenia rekonstrukcji gabinetu i uwzględnienia przy niej życzeń centrum. Kanclerz Mueller miał postulaty centrum uznać w zasadzie za słuszne, jednakże miał jednocześnie prosić ministra Guerauda o odroczenie tej sprawy aż do chwili załatwienia sprawy rekonstrukcji rządu.

Samobójstwo dwóch bankierów berlińskich

W Berlinie popełnili onegdaj samobójstwo dwaj bankierzy, Koral Böttcher i Maks Dukas, współwłaściciele banku „Katz und Wohlaue“. Böttcher zastrzelił się we wtorek rano, a gdy jego spółnik o godz. 10-tej przyszedł do biura i dowiedział się o samobójstwie Böttchera wycałował rewolwer i również się zastrzelił. Afera ta stała się w Berlinie bardzo głośną, ponieważ firma „Katz u. Wohlaue“ uchodziła za jedną z najzdrowszych i finansowo dobrze ufundowanych instytucyj bankowych. Senjorem firmy jest Herman Katz, liczący obecnie lat 78. Karol Böttcher wstąpił jako młody chłopiec do firmy i posuwając się ze szczybla na szczybel stał się jednym ze spółników. Maks Dukas, rodowity Szwajcar, wstąpił do firmy dopiero przed kilku laty. Firma w ostatnich czasach zbytnio się zaangażowała w akcjach rozmaitych fabryk automobilowych. Ostatnio w przemyśle automobilowym nastąpił kryzys, który odbił się na firmie i doprowadził do samobójstwa obu spółników. Senjor firmy Herman Katz oświadczył, że firma jeszcze jest aktywną, t. zn., że aktywa znacznie przewyższają passywa. Dukas był Żydem, Böttcher — chrześcijaninem.

Nikt nie chce przyjąć Trockiego

Wiedeń. 31. 1. (AW) Mimo zaprzeczenia kół rosyjskich, pisma tutejsze w dalszym ciągu podają wiadomość o zamiarze wydalenia Trockiego z Unji sowieckiej. Rząd rosyjski miał już wyśtosować zapytanie do rządów Francji, Anglii i Włoch, czy państwa te nie zgodziłyby się na

to, aby Trocki zamieszkał na ich terytorjum, na co rządy te odpowiedziały odmownie. Obecnie rząd rosyjski zamierza zwrócić się do Niemiec. Narazie Trocki ma wyjechać na czasowy pobyt do Turcji.

Amanullah wraca do Kabulu

Wiedeń. 31. 1. PAT. Z Moskwy donoszą dzienniki: Tutejsze poselstwo afganistańskie komunikuje, iż wojska Habibullaha zostały osadzone przez wojska wierne Amanullahowi i że

należy wobec tego oczekiwać powrotu Amanullaha do Kabulu. Misje afgańskie zagranicą przyjmują obecnie zlecenia tylko od króla Amanullaha.

Najaktualniejsze problemy polityki sjoniskiej

Działalność organizacyjna Egzekutywy. — Rozszerzenie Jewish Agency. — Obecna sytuacja w Palestynie. — Nowe możliwości imigracyjne. — Tegoroczna akcja szeklowa. — Szczegółowe sprawozdanie z konferencji prasowej w Egzekutywie sjoniskiej.

Londyn, 31 I (ZAT.) Jak już donieśliśmy wczoraj, Egzekutywa wszechświatowej Organizacji Sjonistycznej zorganizowała konferencję prasową, na której członkowie Egzekutywy dr. Feliks Rosenblüth i prof. Brodetzki zobrazowali sytuację organizacyjną sjonistyczną oraz położenie w Palestynie.

Dr Rosenblüth porusza na wstępie działalność organizacyjną Egzekutywy.

Dzięki podróżom, odbytym przez członków Egzekutywy do szeregu krajów, nawiązano ściślejszy kontakt z poszczególnymi organizacjami krajowymi oraz nadano impuls do wzmożonej działalności sjonistycznej w tych krajach. Gdy tylko nastąpi poprawa w zdrowiu prezydenta organizacji dra Weizmanna, wróc. on do normalnej pracy. Prezydent Sokolow wyjeżdża wkrótce do Ameryki. Pracą polityczną egzekutywy kieruje obecnie prof. Brodetzki, który utrzymuje stały kontakt z ministerstwem kolonii. Podczas pobytu pułk. Kisha w Londynie na drodze do Ameryki omówiono szereg aktualnych spraw politycznych i ekonomicznych.

Co się tyczy

rozszerzenia Agencji Żydowskiej

egzekutywa uchwała, aby komisja, która opracowała wnioski przyjęte przez Sjonistyczny Komitet Wykonawczy, kontynuowała swą działalność. Po wystąpieniu adw. Sachera do komisji tej należą obecnie pp. Dr. Rosenblüth, dr. Halpern i Stein. Dr. Weizman podał do wiadomości p. Louis Marshalla oraz przewodniczącego komitetu organizacyjnego konferencji nie-sjonistów amerykańskich p. Feliksa Warburga o uchwałach, zapadłych na ostatniej sesji Komitetu Wykonawczego. Doniesienie te służyć będą za podstawę dalszych rokowań z nie-sjonistami, które z ramienia sjonistów będą konstyтуowane przez specjalną komisję, mianowaną przez dra Weizmanna, przy udziale pułk. Kisha. Jednocześnie czynione są przygotowania do zapewnienia udziału przedstawicieli szeregu krajów europejskich w radzie Agencji. W krajach tych zostały powołane do życia komitety celem przeprowadzenia rokowań z nie-sjonistami. Komitety te winny ukonstytuować się najpóźniej do dnia 1-go lutego r.b. Do dnia 15-go lutego mają być opracowane konkretne projekty, dotyczące wyborów członków Agencji, które to projekty mają być przedstawione do zatwierdzenia egzekutywy. W Niemczech zostały już zapoczątkowane rokowania z przedstawicielami nie-sjonistów. W Anglii chodzi głównie o zakończenie rokowań, które były kilka lat temu prowadzone z Anglo Jewish Association oraz Board of Deputies. Dr Rosenblüth podkreśla, iż wszystkie poczynania Egzekutywy są ściśle zgodne z uchwałami kongresu i Komitetu Wykonawczego. Przy tej okazji mówca obala twierdzenie, wysunięte na konferencji rewizjonistów, jakoby działalność egzekutywy była sprzeczną z uchwałami 14-go kongresu sjonistycznego.

Następnie dr Rosenblüth referuje o

interwencji Egzekutywy w sprawie załagodzenia sporów w łonie organizacji sjonistycznej w Polsce

oraz o krokach, podjętych w ministerstwie kolonii, celem uzyskania niezbędnych gwarancji na wypadek, gdyby nie doszło do ukonstytuowania Agencji Żydowskiej lub na wypadek, rozwiązania jej. Egzekutywa poświęca wiele uwagi sprawie prac oświatowej i uświadamiania mas żydowskich co do poczynania sjonistycznych

W końcu dr Rosenblüth porusza

kampanję szeklową,

mającą w związku ze zbliżającym się kongresem sjonistycznym bardzo doniosłe znaczenie. Podczas kampanji szeklowej przed poprzednim kongresem zebrano 25,000 funtów szterl., Egzekutywa przypuszcza, iż w roku bieżącym akcja ta przyniesie 30,000 funtów szterlingów.

Drugą referat wygłosił prof. Brodetzki, który poruszył w pierwszym rzędzie

aktualne zagadnienia palestyńskie.

Najdonioślejszym wydarzeniem politycznym w Pa-

lestynie w ostatnim czasie jest objęcie władzy przez nowego Wysokiego Komisarza, oraz oświadczenia, jakie sir Chancellor uczynił w ciągu swego urzędowania. Oświadczenia te są mniej więcej znane. Ogólne wrażenie jest takie, że Wysoki Komisarz zamierza usilnie przyczynić się do rozwoju kraju. Wskazał on również na konieczność powiększenia ludności palestyńskiej, co jest możliwym do wykonania również na drodze wzmożonej imigracji żydowskiej.

Pułk. Kish odbył z Wysokim Komisarzem konferencję, na której poruszone zostały wszystkie sprawy, mające szczególne znaczenie dla kraju. Pułk. Kish zaznajomił Wysokiego Komisarza ze stanowiskiem egzekutywy sjonistycznej.

Szczególnie doniosłego znaczenia nabiera oświadczenie, poczynione przez sir Chancellora w związku z

polityką arabską.

Chodzi o memoriał Egzekutywy arabskiej w sprawie zwołania rady legislacyjnej lub parlamentu palestyńskiego. W swojej odpowiedzi sir Chancellor oświadczył, iż uważa rozpatrywanie tej sprawy w chwili obecnej za przedwczesne, poruszy ją jednak w urzędzie kolonialnym podczas swej bytności w Londynie przyszłego lata. Bawiąc w Londynie, pułk. Kish konferował z podsekretarzem stanu dla spraw kolonialnych Ormsby-Gore, poruszając sprawę Ściany Placzu oraz imigracji do Palestyny

Co się tyczy

sprawy Ściany Placzu,

sytuacja w ciągu ostatnich miesięcy unomalizowała się. Przez ten czas nastąpiło odprężenie w podnieconych stosunkach żydowsko-arabskich. Ufamy, iż na podstawie przyjaznych pertraktacji z muzułmanami, uda się zawrzeć umowę w sprawie bruków przed Ścianą Placzu. Egzekutywa jest przeświadczona, iż ministerstwo kolonii uczyni wszystko celem umożliwienia zawarcia takiej umowy

Rząd wykazuje wiele zainteresowania dla rokowań, toczących się w sprawie rozszerzenia „Agencji Żydowskiej”. Egzekutywa wręczyła rządowi memoriał o obecnym stanie tych rokowań. Rząd odnosi się z sympatią do tych poczynania. Jest całkiem pewne, iż wszystkie kroki w tym kierunku spowodują nie tylko powiększenie udziału żydowskiego w dziele odbudowy Palestyny, lecz nadto wzmożony udział rządu w odbudowie Żydowskiej Siedziby Narodowej.

Co się tyczy

budowy portu w Hajfie

szereg trudności spowodowało zwłokę w robotach budowlanych. Egzekutywa sjonistyczna żywi jednak nadzieję, iż trudności te zostaną wkrótce usunięte. Egzekutywa czyniła starania w kierunku zatrudnienia niewykwalifikowanych robotników żydowskich przy budowie portu. Rząd udzielił zapewnień w tej sprawie. Kwestja ta nie została jednak narazie zdecydowaną.

Egzekutywa uważa, iż budowa portu będzie podstawą nie dla dalszej imigracji. Niema bowiem podstawy do przypuszczenia, iż setki Żydów nie otrzymają zatrudnienia w związku z budową portu. Ujawnił się brak robotników żydowskich, co oczywiście spowoduje wzmożenie imigracji do Palestyny.

Egzekutywa opracowuje

materiał w sprawie imigracji,

który zostanie przedstawiony urzędowi kolonialnemu w najbliższej przyszłości. Memoriał porusza sprawę imigracji zarówno chładców, jak i elementów za możnych. Egzekutywa przeprowadza obecnie rokowania z urzędem kolonialnym w sprawie udzielenia pewnych ułatwień imigracyjnych dla tego drugiego typu imigrantów i należy przypuszczać, iż część tych postulatów zostanie uwzględniona. Oczywiście, należy uświadczać, że prezydent dr. Weizmann nie może brać udziału w pracy w tych właśnie tygodniach. Sprawa jednak czekać nie może, wobec czego podjęto wszelkie możliwe kroki celem umożliwienia ułatwienia imigracji żydowskiej do Palestyny wszystkich ugrupowań ludności.

Co się tyczy sprawy

szkolnictwa palestyńskiego

zaszedł szereg komplikacji mimo ustalenia Egzekutywy, dążącej do ujednostajnienia i autonimizacji żydowskiego systemu szkolnego w Palestynie. Przytem całe szkolnictwo żydowskie podlegać winno kierownikowi żydowskiemu. Egzekutywa wysunęła sprawę uwzględnienia jej postulatów w ustawie o szkolnictwie. Zagadnienie to jest bardzo trudne. Egzekutywa jest przeświadczona, iż ludność żydowska w Palestynie zgadza się ze stanowiskiem zajętem przez egzekutywę w tej kwestji.

Rząd palestyński wyznaczył szereg komisji doradczych w różnych sprawach gospodarczych, jak kolejnictwo budowa portu i in. Egzekutywa podjęła reprezentacji dla Agencji Żydowskiej. Egzekutywa uważa sprawę tę za bardzo doniosłą. Stanowisko egzekutywy zostało doniesione urzędowi kolonialnemu, nadmienając iż zadośćuczynienie postulatów egzekutywy da możliwość ściślejszej współpracy Agencji Żydowskiej z organami rządowymi w Palestynie.

Senat, to nie Sejm

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 31. I. Sin. Dziś odbyło się posiedzenie komisji skarbowo-budżetowej Senatu. Omawiano budżet ministerstwa spraw wojskowych. Na posiedzeniu tem był obecny wice-minister spraw wojskowych generał Konarzewski.

Premier Bartel wyjechał do Zakopanego

Warszawa, 31. I. PAT. Radio. Prezes Rady Ministrów prof. Bartel wyjechał dziś do Zakopanego, ażeby imieniem Rządu złożyć życzenia z okazji imienin p. Prezydenta Rzeczypospolitej, który bawi obecnie w Zakopanem. P. premier wraca do Warszawy w niedzielę.

Prawo wyborcze dla Kobiet w Grecji

Ateny, 31. I. PAT. Venizelos oświadczył, że zamierza przyznać kobietom prawo głosowania w wyborach do ciał samorządowych.

Mały fejleton

Jenő Wallesz

Nakryte stoły

Pewien mąż stanu otrzymywał ze swego okręgu wyborczego liczne listy anonimowe. Skarżono się w tych listach na najrozmaitsze przykrości, przesładowania i bezprawia, domagając się od posła pomocy. Mąż stanu wyjechał do swego okręgu wyborczego, aby się osobiście o słuszności owych skarg przekonać. Natychmiast po swem przybyciu udał się do pierwszej przy stacji kolejowej stojącej chaty. Chłop małorolny i jego żona siedzieli właśnie przy stole i zjadali na obiad zupę kminową.

„Czy smakuje?” — zapytał mąż stanu.

Chłop odpowiedział w tonie niezadowolonym:

„Sa na świecie lepsze obiady”.

Posel wyczuł zarzut z tej odpowiedzi. W swem zakładpotaniu rozglądał się na prawo i lewo przy czem spostrzegł, że jedna ze ścian kuchni prawie w całości pokryta jest obrazkami wyciętymi z pewnego tygodnika. Na obrazkach poznał mężów stanu i kierujących polityków państwa, którzy siedzieli przy długich nakrytych stołach i z zadowoleniem zjadali.

Męża stanu uspokoiły te obrazki, gdyż z nich wywnioskował, że człowiek, który tak czoi mężów stanu i kierujących polityków, że ich portretami zapewnia swe mieszkanie, musi z pewnością być lojalnym wyborcą którejs z partji rządowych.

Na jednym z obrazków rozpoznał mąż stanu takż i samego siebie. I ten obraz został zdjęty podczas pewnego bankietu i także na tym obrazie widać było na stole pełne talerze i pełne fiaszki wina.

Mąż stanu pragnął się dowiedzieć, czy też chłop ma pojęcie, co te obrazki przedstawiają. Zwrócił się więc do chłopca i zapytał go:

„Czy umiecie czytać?”

„Oczywiście”.

„To powiedzcie mi, co jest po dtemi obrazkami wydmukowane”.

Chłop nawet nie powstał, nachylił się tylko nad swoim talerzem i odpowiedział:

„Tak wielcy panowie zjadają kraj”.

(„Das Tagebuch”)

NA HORYZONCIE POLITYCZNYM

Przed nawiązaniem stosunków między Anglią a Sowietami?

W poważnym angielskim czasopiśmie „Financial News” pojawił się znamienny artykuł, omawiający możliwości i warunki nawiązania stosunków handlowych między Anglią a Sowietami. Anglia żąda przede wszystkim wyrzeczenia się ze strony Rosji wszelkiej propagandy bolszewickiej, dalej uznania długów, które Rosja zaciągnęła w Anglii, oraz kompensaty za skonfiskowane w Rosji majątki firm angielskich. Rosja bez pomocy kapitału zagranicznego nie potrafi absolutnie odbudować swej gospodarki. Jest to fakt tak oczywisty, że dalsze jego uzasadnianie jest zbędne. Można więc przypuszczać, że Rosja pójdzie na jaknajdalej idące koncesje, by nie odepchnąć wyciągniętej do zgody ręki angielskiego kapitału. A że ta oferta nie jest rzuconą na wiatr, świadczy wiadomość o wysłaniu do Rosji komisji angielskich bankierów i przemysłowców, która ma się na miejscu poinformować o stosunkach tamtejszych. Kapitał angielski jest zanadto ostrożny, by zaangażować się, nie znając dokładnie warunków ani trwałości całego systemu sowieckiego.

Anglia przyrzeka Indjom daleko idące reformy

Onegdaj otwarto parlament indyjski mową tronową, którą odczytał wicekról Indyj, lord Irwin. Lord Irwin zaznaczył, że w stosunku do Afganistanu Anglia zachowała jaknajściślejszą neutralność, a następnie zapowiedział nowe zarządzenia, skierowane przeciwko wzmożonej w ostatnich czasach propagandzie komunistycznej w Indjach. Najważniejszą częścią tej mowy tronowej są jednak ustępy poświęcone komisji parlamentu angielskiego pod przewodnictwem Simona, która jak wiadomo dwukrotnie zwiedziła Indie, by zebrać materiał dla opracowania nowej dla Indyj konstytucji. Lord Irwin zaznaczył, że wszyscy w Anglii uznają konieczność uregulowania stosunków między Anglią a Indjami. Byłoby nonsensem odmiać angielskiemu parlamentowi prawa wyrobiać sobie niezależnego sądu o obecnej sytuacji w Indjach. Toteż niezrozumiałą jest opozycja indyjskich nacjonalistów, którzy przez odmowę współpracy z komisją Simona utrudniają tylko jej zadanie. Każdy musi obiektywnie przyznać, że Indie w obecnym stanie są właściwie produktem Anglii i że angielska administracja była jedyną spójną utrzymującą jedność kraju. Gdyby tej administracji nie było, napewno Indie rozbiłyby się na zwalczające się państwa i państewka.

W zakończeniu swej mowy zaznaczył lord Irwin uroczyście, że Anglia spełni swe przyrzeczenia i doloży wszelkich starań, by Indie otrzymały konstytucję, odpowiadającą narodowym aspiracjom i politycznej strukturze kraju. Nie miałby odwagi stanąć przed parlamentem indyjskim, jako zastępcą Anglii, gdyby nie był ściśle przekonany, że naród angielski pragnie spełnić swe przyrzeczenie.

ZE SPORTU

SEKRETARJAT GŁ. Z. K. S. MAKKABI komunikuje, iż wkładki miesięczne wynoszą (w myśl uchwały Walnego Zgromadzenia Klubu z roku ubiegłego) Zł. 1.

Członkowie, którzy wkładki w powyższej wysokości uiścić nie mogą, zechcą się zgłosić w sekretarjacie klubowym we wtorki i czwartki celem udzielenia im niższych.

Z dniem 1 lutego br. obowiązują wszystkich członków legitymacje klubowe na rok 1929.

— **SEKCJA NARCIARSKA ZKS MAKKABI.** Dnia 2 bm. odbędzie się dwudniowa wycieczka do Ojcow. Należy zabrać ze sobą jedzenie na dwa dni. Zbiórka o 8-ej rano przed lokalem Makkabi, Gertudy 8. Dnia 3 bm. w niedzielę odbędzie się wycieczka do Lasku Wojskiego. Zbiórka o 9.30 na Salswa torze przy końcowej stacji 5-tki i 6-tki.

Żydowski minister w Ameryce?

Żydostwo amerykańskie prowadzi obecnie ciekawą dyskusję na temat składu przyszłego gabinetu Hoovera. Przyciemniają szczególnie interesuje pogłoska, że znany milioner amerykański, Julius Rosenwald, ma objąć tekę ministra w rządzie Hoovera. Nowojorski „Tog”, omawiając możliwość tej kandydatury, pisze:

Julius Rosenwald zainteresowałby nas jako możliwy członek gabinetu, nawet gdyby nie był Żydem. Jest on niewątpliwie stworzony z tego materiału, z jakiego pochodzą najzdolniejsi i najteżsi pracownicy rządu. Jego obłrymnie doświadczenie, pozyskane przy szeroko rozgałęzionych przedsiębiorstwach, obłrymnie zainteresowanie potrzebami mas, kwalifikują go na najwyższe stanowisko w rządzie. Ale fakt, że

Rosenwald jest także Żydem, zwiększa jeszcze zainteresowanie co do jego wyboru jako członka gabinetu. Rosenwald, człowiek interesu, symbol tego, co Żydzi amerykańscy osiągnęli i co Ameryka powinna uznać. Dlatego jest pewnym, że partja, któraby zaszczyciła Rosenwalda stanowiskiem ministra, zasłużyłaby się tem samem nie tylko interesom Ameryki, ale zdobyłaby także wdzięczność ludności żydowskiej w kraju.

P. Julius Rosenwald jest, jak wiadomo, najbogatszym Żydem w Ameryce. Niedawno ogłosił on swe credo polityczne, w którym potępił asymilację. Jak dotąd, stoi on zdala od sjonizmu, choć chętnie pomaga niektórym kulturalnym instytucjom żydowskim.

Znowu niesłychane zajście w restauracji dworcowej

w Krakowie

Ofiarą wybrków — pasażer Żyd i wywiadowca policji.

Przed sądem wojskowym i sądem grodzkim w Krakowie rozegra się wkrótce epilog niesłychanego zajścia, które miało miejsce przed paru tygodniami w restauracji I-szej klasy na tutejszym dworcu osobowym. P. Józef Stamberger z Zakopanego przyjechał do Krakowa około godz. 5 nad ranem i zajął miejsce przy jednym ze stolików w restauracji na dworcu. Po jakiejś pół godzinie weszło do tejże restauracji towarzystwo złożone z kilku oficerów 8-ego pułku ułanów, oraz dwóch cywili (Jakób Lewakowski z Izdebnika i Jan Kaliński ze Lwowa). Towarzystwo to zajęło sąsiedni stolik, a po chwili stanął przed p. Stambergerem Lewakowski i wskazując na niego głośno wołał: „widzicie Żyd! do Palestyny z nim!”, przyczem dodał słowa obelżywe, nie nadające się do powtórzenia, a Kaliński spłwał przed Stambergerem i krzyczał: „woń żydzie parchu! draniu! bydlaku! durniu!” itp. Oficerowie obrzucali Stambergera wśród tego bulkami Stamberger udał się na komisarjat VI. policji naprzeciw dworca, a gdy wychodził, wymienieni cywili i oficerowie wołali za nim „Żydów nie potrzebujemy w Polsce”

Po chwili zjawiła się policja z wywiadowcą

Bienikiem, któremu nie chciało się wylegitymować, a nawet rotmistrz Starzecki uderzył wywiadowcę pięścią w twarz tak, że ten zalał się krwią. Dopiero gdy zatelefonowano na odwach, przybył dyżurny oficer, który zajście zlikwidował. Gdy p. Stamberger prosił kelnerów i obecnych kilku gości o nazwiska celem podania ich na świadków zajścia, wszyscy próbie tej odmówili. Policja wniosła urzędowe doniesienie przeciw oficerom do sądu wojskowego o zbrodnię gwałtu publicznego, gdzie toczy się przeciw nim śledztwo. Osobno wniosł skargę o obrazę czci p. Stamberger przeciw cywilnym do tutejszego sądu grodzkiego, zaś przeciw oficerom do sądu wojskowego.

Oczekujemy, że tym razem władze przykładownie ukarzą osobników awanturujących się w gorszący sposób w miejscu publicznym. Przypominamy, że w lecie ub. r. miało miejsce podobne zajście w tejże restauracji z dwoma delegatami zagranicznymi Org. „Aguda”. Wówczas jedynym urzędowym celem tego zajścia było nadesłanie nam sprostowania, że w zajściu nie brał udziału żaden oficer. Tym razem nazwiska wojskowych są władzom znane.

Z SALI SĄDOWEJ

KRWAWY NAPAD NA ULICY NIECAŁEJ

Przed sądem okręgowym karnym w Krakowie stanął Franciszek Kostecki oskarżony o to, że w lipcu ub. r. wieczorem napadł na wracającego z rodziną swoją do domu Władysława Kurnika, lakiernika, zamieszkałego przy ul. Niecałej. Według aktu oskarżenia, Kostecki przystąpił na ulicy Niecałej do poszkodowanego i prosił o wskazanie mu drogi do restauracji „Zakopane” Kurniki udzielił mu wskazówek, Kostecki jednak po chwili, wrócił z powrotem do Kurnika i zaczął go lżyć, twierdząc, że go Kurnik źle poinformował. Na tem ile przyszło do zajścia, przyczem Kostecki zaczął bić poszkodowanego po głowie łaską, a następnie wydobyl nóż i zgnął go w klatkę piersiową, skutkiem czego Kurnik ciężko ramny upadł na ziemię. — Kostecki pochylił się nad śpiącym nad poszkodowanym i zadawał mu dalsze ciosy nożem, aż dopiero na rozpaczliwy krzyk rodziny poszkodowanego, jeden z mieszkańców domu przy ulicy Niecałej, przed którym zajście się odbywało wystrzelił na postrach, by napastnika odpedzić. Oskarżony począł uciekać i usiłował wdrapać się na mur oddzielający ulicę Niecałą od planty ko lejowego, lecz nadbiegła policja, która ubezwładniwszy oskarżonego aresztowała go. Kurnik skutkiem zadanych mu ciosów doznał złamania kości czaszki wej i czołowej oraz kilka ciężkich ran na piersi, tak że w stanie beznadziejnym przewieziony został do szpitala św. Łazarza w Krakowie. Dopiero po ciężkiej operacji i przeprowadzonej trepanacji czaszki, zdołali lekarze uratować mu życie. Oskarżony tłumaczył się, że działał w stanie zupełnego pijaństwa, czemu świadkowie zaprzeczali. Po przeprowadzeniu dowodów zaofiarowanych, tak przez oskarżyciela publicznego, jak i przez obronę, sąd ogłosił wyrok uwalniający oskarżonego od zarzuconej mu zbrodni ciężkiego uszkodzenia ciała, a zasądził go za przekroczenie pijaństwa na 6 miesięcy aresztu. — Bronił adw. Dr. Nehmer.

Celem uniknięcia przerwy w wysyłce pisma, prosimy o rychłe odnowienie prenumeraty na miesiąc luty 1929 r.

KOMUNIKATY

— „BNEJ SJON” (Zielona 17) Dziś w piątek o godzinie 7.30 wiecz. wygłosi p. H. Pfeffer referat n. t. „Z. Sznauer — pierwszy Europejczyk w literaturze hebrajskiej”. Goście mile widziani.

— **ZWIĄZEK KULT.-OSWIAT. „JAWNEH”** (Sebastjana 36, parter). Jutro w sobotę o godz. 7.30 wiecz. wygłosi p. S. M. Lazer referat n. t. „Rozważania o literaturze starohebrajskiej”. Goście mile widziani. Wykłady p. J. W. Kahanego z zakresu judaistyki, w piątki wiecz. i w soboty popoł. odbywają się regularnie.

— „PRZYSZŁOŚĆ - HEATID” (Zielona 17). Dziś w piątek o godz. 7.30 wiecz. zebranie członków, połączone z odczytaniem gazetki związkowej „Heatid”.

NADEŚLANE CZASOPISMA

„DAS TAGEBUCH” (Berlin S. W. 48 Hedemannstr. 13). Nr. 4 zawiera: Tagebuch der Zeit; Prof. Dr. Herm. Kantorowicz: Nochmals Sarajewo; Paul Heyse: Wilhelm II; Ernst Meding: Pöffi; O. L.: Zwei Pazifisten; Walter C. Hanitsch: Revolution in der Heilsarmee; Egon Erwin Kisch: Hinter der Freiheitsstatue; Hermann Hesse: Klingsors Winterlied an Edith; Oskar Maurus Fontana: Die Frontgeneration spricht; Tagebuch der Wirtschaft; Glossen.

WESOŁY KACIK

W HANDLU OBUWIA,

— Próbowałam już dwie godziny — i nie mogę sobie odebrać.

— Pani dobrodziejka szuka widocznie trzewika, wewnątrz dużego, a nazewnątrz małego — tego niestety nie mamy.

W OBRONIE WŁASNEJ

— Wczoraj przecie Agata z innym chodziła, niż w zeszłym tygodniu. Chyba Agata ma dwóch przyjacieli?

— Pani łatwo prawie morały, Pani potrzebuje tylko jednego, Pani jest zamężna!

PRZEGLĄD GOSPODARCZY

Fala protestów wekslowych

(s) W ostatnich czasach daje się zauważyć w Polsce znaczny wzrost protestów wekslowych. Tak np. jeszcze we wrześniu ub. r. ilość weksli zaprotesowanych w całym państwie wynosiła 237.000, a w listopadzie ub. r. podniosła się już do 273.000. Suma weksli protestowanych w portfelu Banku Polskiego podniosła się od października do listopada o 20 proc.

Objawu tego nie można tłumaczyć wyłącznie zwiększonymi płatnościami z końcem roku. Przyczyna tego objawu leży znacznie głębiej, a mianowicie w niezdrowych stosunkach, jakie wytworzyły się w naszym handlu. Zaczęło się od tego, że w całym szeregu przemysłów producenci, tłacząc za wszelką cenę powiększyć swój byt, narzucali wprost kupcom towar, przyjmując w zamian weksle o bardzo odległych terminach. Kupiectwo, zachęcane korzystnymi kondycjami, przyjmowało towary w nadziei rychłego ich pozbycia. Wkrótce jednak okazało się, że się przeliczyło

co do możliwości zbytu, a posiadając na składach znaczne zapasy, poczęli kupcy również od swoich odbiorców tj. bezpośrednich spóżywców przyjmować weksle na drobne nieraz kwoty. Z kredytu tego korzystali oczywiście konsumenci bardzo chętnie i to bardzo często ponad swe siły.

To co widzimy obecnie, zwiększona fala protestów wekslowych, zagrażająca kredytowi wielu jednostek gospodarczych, jest właśnie nieuchronnym następstwem tej nieopatrznej polityki, uprawianej przed kilku miesiącami, a niestety jeszcze i dotychczas, przez przemysł i handel.

Od pewnego czasu naprawdę widzimy starania w rozmaitych dziedzinach przemysłu w kierunku skrócenia nadmiernie długich terminów wekslowych. Tendencja ta jest niewątpliwie trafna i gospodarczo uzasadniona, z drugiej strony jednak ostrzeżenie należy przed zbyt radykalnymi pociągnięciami w tym kierunku, a zwłaszcza w przemyśle.

Kto hamuje nasz eksport?

Przed kilku dniami podaliśmy notatkę, że bilans handlowy Polski w r. 1928 przyniósł przeszło 850 milionów niedoboru. Rząd nasz usiłuje najrozmaitszymi środkami zwalczyć tę bierność bilansu handlowego, posługując się przy tem nawet metodami dotkliwie odczuwanymi przez społeczeństwo. Ważniejszą rzeczą byłoby jednak usunięcie szlenderjanu biurokratycznego, który bardziej niż co innego przeszkadza rozwojowi naszego eksportu.

Parę ciekawych faktów na ten temat przytacza lwowski „Przegląd Gospodarczy“, wydawany przez Dra Rottstreicha. Pisz tam mianowicie jeden z producentów kosmetyków:

„Nasze naczelne władze przy każdej nadarżającej się sposobności, zapewniają, że wszelkie przeszkody, po których kroczy rozwój naszego przemysłu i handlu zostaną usunięte.

Tak bywa w teorii, jak zaś w praktyce wygląda, pozwolę sobie przedstawić kilka faktów, ilustrujących, dlaczego przemysł chemiczny nie może się rozwinąć.

Przemysł chemiczny mógłby łatwo opanować Wschód, a przede wszystkim Bałkan Ciągłe mamy zapytania z Rumunii na mydła toaletowe, a w szczególności glicerynowe. Eksport zaś jest z ramienia naszych władz utrudniony z następujących powodów: Do mydełek glicerynowych używa się około 30 procent spirytusu. Nie wiadomo, na jakiej podstawie, podwyższył Monopol spirytusowy w ubiegłym roku cenę spirytusu za 1 litr z 1.10 zł. na 5.— zł. Dla orientacji podaje, że cena spirytusu tego kosztuje dzisiaj w Austrii 1.20 zł., w Czechosłowacji 80 groszy, na Węgrzech 80 groszy, u nas zaś, jak wyżej podałem, 5 złotych. Z tej przyczyny zagraniczne fabryki mogą mimo wysokich cel wszędzie eksportować, my zaś zmuszeni zostali fabrykację zmniejszyć tylko do wewnętrznego zapotrzebowania.

Wiele do życzenia przedstawia też sprawa przydziału spirytusu skażonego dla fabryk kosmetyków i perfum. Mimo opinii odpowiednich władz, nasze urzędy Monopolów spirytusowych postępują wedle swego upodobania i widzimy się danego referenta Pewna firma L. wniosła prośbę o przydział spirytusu skażonego w ilości 2.500 litrów rocznie, popartą naturalnie dowodami, opinią Izby handlowo-przemysłowej itp. Na jakiej podstawie przydzielono firmie tej tylko 800 litrów, nie wiadomo. Przecież spirytus jest przez fabryki drogo opłacany, kosztuje 5.— zł. za litr. Jest to przecież spirytus skażony, w dodatku każda firma podlega

ustawicznej kontroli U. S. A. M., której co miesiąc należy składać sprawozdania. Jak się dokonuje pobór spirytusu, niech posłuży następujący fakt: Gazownia lwowska potrzebuje pewnej ilości spirytusu, do zapalania wieczorem lamp gazowych. Używa się dlatego chętnie spirytusu, ponieważ nafta w zimie zamarza, a spirytus nie. Nadmieniam, że chodziło gazowni naszej o spirytus skażony (broń Boże nie do picia). No i cóż? Odmówiono gazowni! Dopiero po długich a ciężkich tarapatach uzyskała ona przydział.

Tyle mi wiadomo w chemicznym zawodzie! Ileż takich niedomagań w każdej innej branży? Czy w takich warunkach możemy myśleć o eksporcie?

Jak dziwne perypetje przechodzić muszą wytwórci kosmetyków w swych staraniach o przydział spirytusu skażonego, potrzebnego im do produkcji, świadczy następująca sprawa, właśnie obecnie aktualna!

Celem uzyskania przydziału spirytusu do wyrobu perfum należy uzyskać opinię Izby Przem.-Handlowej. Chcąc zapobiec przewlekaniu sprawy, przemysłowcy małopolscy wnieśli już w październiku i listopadzie podania o przydział spirytusu na rok 1929. Tymczasem do dziś, tj. dnia 24 stycznia fabryki nie otrzymały przydziału spirytusu i niektórzy zmuszeni zostali do chwilowego zamknięcia przedsiębiorstw. Po zbadaniu sprawy przedstawia się ona następująco:

Na mocy rozporządzenia Ministerstwa Skarbu, Izba Skarbowa przesłała zaopiniowane już podania przez Izbę Przem.-Handlową do Zw. Chemicznego w Warszawie. Związek zaś warszawski przekazał podania te do Zw. Przemysłowców w Krakowie, który rozesłał do wszystkich zainteresowanych firm pismo, że może wydać opinię tylko dla swych członków i zapytuje, czy dana firma nie przystąpi w charakterze członka z wkładką zł. 180 rocznie. To znaczy przystąpisz na członka dostaniesz opinię, nie przystąpisz — poprostu nie dostaniesz spirytusu, Nolens volens, niektóre firmy zmuszone zostały do przystąpienia do Zw. Przemysłowców w Krakowie, gdzie podania ugrzęzły. Na urgency w Izbie Skarbowej obecni otrzymują odpowiedź, że sprawa leży w Związku.

Dziwną tą sprawą zainteresowała się Izba Przem.-Handlowa we Lwowie, która zwróciła się telegraficznie do Ministerstwa Przemysłu i Handlu, jakoteż do Ministerstwa Skarbu z prośbą o uchylenie tego rozporządzenia.

Tak wygląda popieranie eksportu — w praktyce naszych władz skarbowych.

wano obecnych na posiedzeniu przedstawicieli rządu, w sprawie rzekomego zamiaru podniesienia ceny cukru. Przedstawiciele rządu zaprzeczyli tym pogłoskom.

Produkcja cukru w Polsce w kończącej się kampanji dosięgła wprost rekordowej cyfry 669.000 tenn wobec 504.000 tona z kampanji roku ubiegłego. Z cyfr powyższej przypadnie na potrzeby rynku wewnętrznej około 280.000 tona, a pozostała ilość 290.000 tona zostanie wyeksportowana na rynki zagraniczne. Konjunktura na rynkach krajowych w dalszym ciągu jest zła. Cena eksportowa spadła do minimum, i nie są wykluczone dalsze niżki.

Stawki celne na drzewo eksportowe do Niemiec

Polsko-niemiecki układ drzewny, który w dniu 21 stycznia wszedł w życie, zawiera postanowienie, że obecne cło niemieckie w wysokości 1 marki od cetnara podwójnego nie uległo zmianie. Ze strony polskiej utrzymano w mocy cło wywozowe w wysokości 40 groszy od 100 kg. liściastych kłód i dłużyc z wyjątkiem drewna bukowego, 40 groszy od kłód i dłużyc iglastych, oraz 20 gr. od 100 kg. osiaki i drzewa olszowego, 1.50 zł. od 100 kg. osiaki nieobrobionej.

Ze względu na dający się odczuwać poważny brak surowca olszowego przez krajowy przemysł dyktowy, nie uznano za wskazane dalsze jeszcze obniżenie cła wywozowego, a tem samem pozbawienie się cennego surowca. Należy zauważyć, że w czasie trwania wojny celnej z Niemcami, zdołał polski przemysł dykt klejonych znaleźć poza Niemcami zastępcze rynki zbytu w Anglii, Holandji i innych krajach. W sprawie stawek celnych na drzewo nastąpi w Berlinie wymiana dokumentów ratyfikacyjnych między Polską a Niemcami.

Rynek metali

Po pownej depresji w pierwszych dniach stycznia, nastąpiła w ubiegłym tygodniu na rynku londyńskim ogólna poprawa sytuacji, spowodowana dużymi zakupami faktycznych konsumentów. Również na giełdzie nowojorskiej popyt na metale silnie wzrósł, wskutek czego mniej odczuwano zmniejszenie się eksportu do Europy. Korzystna konjunktura na rynku amerykańskim utrzyma się, zdaje się, przez czas dłuższy, położenie bowiem gospodarze Stanów Zjednoczonych jest uważane za bardzo dodatnie, w pierwszej linii ze względu na to, że stan zatrudnienia w przemyśle z każdym dniem wzrasta. Giełda metalowa otwarta jest od poniedziałku do piątku włącznie od godz. 10.25 do 15-tej, w soboty zaś do godz. 12-tej.

Największą zwwyżkę uzyskały w tygodniu ubiegłym na giełdzie londyńskiej miedź i ołów. Zwyzka cen miedzi wywołana była podniesieniem ceny kartelowej z 17 na 17²⁵ centów cła porty morza Północnego. Silna tendencja na ołów tłumaczy się grą spekulacyjną, powstałą wskutek wiadomości o mającem się odbyć w marcu zebraniu producentów ołowiu, które zastanawiać się będzie nad utworzeniem międzynarodowego kartelu ołowianego. Cynk uległ nieznacznej niższe. Wzrosła również wytwórczość cyny. Nikiel ma usposobienie stałe. Głównym producentem niklu jest Kanada, która dostarcza 50 procent ogólnej produkcji. Metale szlachetne nie wykazały większych zmian. W dalszym ciągu słabe usposobienie miały srebro i platyna, mocne natomiast złoto.

Ceny główniejszych metali kształtowały się według notowań giełdy londyńskiej po przeliczeniu na złoto po kursie dnia za tonę metryczną następująco (pierwsza cyfra z 16-go bm, druga z 24-go bm): cyna standard 9434—9495, cynk hutniczy 1101—1096, miedź elektrolityczna 3331—3336, miedź standard 3177—3262, ołów miękki 926—933, rudy 28.302, srebro za 1 kg 153—154.

Rząd francuski w walce ze skandalami finansowymi

Ostatnie skandale finansowe, skłoniły francuską Radę Ministrów do przedsięwzięcia szeregu środków, zmierzających do uzdrowienia rynku finansowego i do ochrony oszczędności prywatnych. Między innymi ma być przyspieszone uchwalenie ustawy o wykonywaniu zawodu bankierskiego. Poza tem rząd wnieśli dwa nowe projekty ustaw, dotyczące zdobywania klientów przez banki, oraz jawności operacji finansowych i handlowych towarzystw akcyjnych. W tygodniu ubiegłym weszło w życie rozporządzenie, regulujące notowania pozagiełdowe. Równocześnie syndykat banków na wniosek min. skarbu rozbił kontrolę nad wszystkimi operacjami wchodzącymi w jego skład instytucji finansowych. W najbliższych dniach rozpocznie też swe czynności utworzona w łonie ministerstwa skarbu specjalna komisja do zbadania zagranicznych i kolonialnych papierów wartościowych, wprowadzanych na giełdy francuskie. Inna komisja tego samego ministerstwa zajmuje się pracą nad ogólnym uzdrowieniem życia finansowego Francji.

ZMIANY PERSONALNE W BANKU GOSPODARSTWA KRAJOWEGO. Na opróżnione stanowisko zastępcy prezesa B. G. K. został powołany

Uproszczenia techniczne przy wymiarze podatków

Ministerstwo Skarbu zwróciło się do wszystkich prezesów izb skarbowych o nadesłanie ich opinii w sprawie wprowadzenia koniecznych uproszczeń technicznych przy wymiarze podatków. W najbliższym czasie dzięki temu ma nastąpić znaczne uproszczenie biurowości w izbach skarbowych.

Nie będzie podwyżki cen cukru

Jak się dowiadujemy, na ostatnim posiedzeniu komisji głównej Rady Spóżywców zaintereso-

szef korpusu kontrolerów generał Dr Aleksander Maciszewski. Jak donosiliśmy w swoim czasie, b zastępca prezesa Rady B. G. K. p. Eustachy Korwin-Szymanowski opuścił Warszawę, udając się do Paryża na stanowisko stałego delegata finansowego B. G. K. Dyrektorem oddziału budowlanego B. G. K. został mianowany pułkownik Dr Tadeusz Garbusiński.

PRZEWODNICZĄCYM KOMISJI ARBITRAŻOWO-ROZJEMCZEJ DLA PRZEMYSŁU GÓRNOŚLĄSKIEGO mianowany został inż Koszul z okręgowego urzędu górnictwa w Katowicach.

DILLON POZYCZA BERLINOWI. Zarząd m. Berlina zawarł umowę z domem bankowym Dillon Read Co w New-Yorku na pożyczkę 15 milionów dolarów.

Program stacji radiofonicznych

Piątek, 1 lutego.

Kraków (566 m) 11,56—12,10 sygnał czasu, hejnał komunikat meteorologiczny, 12,10 koncert płyt gramofonowych, 13—13,15 komunikat rolniczy, 14,50—15,10 komunikaty, 16,45 komunikat narciarski, 17 Pogadanka dla rodziców i wychowawców: Wizyt. Dr. Mieczysław Ziemnowicz: „Zasady etyki w nowym wychowaniu“, 17,25 odczyt z Wilna, 17,55 koncert popołudniowy z Warszawy, 18,50 rozmaitości, 19 konkurs radiofoniczności głosu, 19,56 sygnał czasu, hejnał komunikat sportowy, 20,15 koncert z Filharmonji warszawskiej. 22—22,30 komunikat.

Warszawa (1385,7 m) 19,15 audycja ku uczczeniu imienia Prezydenta Rzeczypospolitej, 20,15 koncert symfoniczny z Filharmonji warszawskiej.

Paryż (1744) 20,30 koncert symfoniczny.

Rzym (443,8) „Muszkietery w klasztorze“ operetka Varneya.

Langenberg (462,2) koncert kameralny

Londyn (358) koncert symfoniczny

Kijów (775) 18,30 transmisja z opery.

NADEŚLANE.

Za rubrykę tę redakcja nie odpowiada.

Stow. Zyd. Słuch. U. J. „Ognisko“ urzędują w sobotę, dnia 2-go lutego b. r. o godzinie 8 wieczór w **Salach Żydow. Domu Akademickiego** **ZEBRANIE TOWARZYSKIE POŁĄCZONE z DANCINGIEM**

W. P. Mec. S. Rieserowej, z powodu śmierci jej b. p. Ojca, składa wyrazy głębokiego współczucia Żyd. Tow. Gimnastyczne „Makkabi“, Chrzanów.

Konieczność powiększenia emigracji do Palestyny

O dalszych 2500 certyfikatów.

Na ostatnim zebraniu rady naczelnej Organizacji robotniczej w Palestynie powzięto uchwałę żądającą od Egzekutywy sjonistycznej podjęcia kroków celem uzyskania conajmniej 300 nowych certyfikatów zgodnie z ustawą rządową. Poza tem organizacja rozpoczęła akcję celem uzyskania 2500 certyfikatów w najbliższym czasie. Żądanie swe motywuje Organizacja robotnicza następująco: W kraju znajduje się obecnie 4000 robotników budowlanych nielachowych, w tem około 1200 bez pracy. Zśród bezrobotnych 300 robotników przejdzie do pracy w kolonjach, 250 nie jest wogóle zdolnych do fizycznej pracy a 250 stanowią urzędnicy i robotnicy nie wchodzący w rachubę przy ciężkiej pracy. Pozostaje więc 3200 robotników budowlanych, z tego 1800 zatrudnionych jest stale przy budowach prywatnych bez względu na porę roku. W chwili obecnej jest prawie pewnym, że ruch budowlany wzrośnie w związku z budową portu w Hajfie. W Jeruzolimie wykazuje ruch budowlany stały wzrost, a i w Tel Awiwie ożywił się ostatnio bardzo znacznie rynek prac budowlanych. Należy wobec tego przyjąć, że liczba zatrudnionych robo-

ników na rynku prywatnym zwiększy się bardzo wydatnie. Przy robotach publicznych zatrudnionych jest obecnie 600 robotników. Wkrótce rozpocznie się szereg prac w porcie hafejskim, przy budowie Instytutu Judaistycznego, gmachu Keren Kajemeth, gimnazjum w Jeruzolimie, a wszystkie te budowy zatrudnią wielu nielachowych robotników. Jeśli się weźmie pod uwagę okoliczność, że samorzady miast palestyńskich a także międzynarodowy kapitał rozpocznie wkrótce budowę szeregu nowych budowli i gmachów, to okaże się konieczność emigracji dużej liczby robotników. Skoro tedy w czasie najbliższego lata nie przybędą do Palestyny robotnicy żydowscy, utraci się nowe pozycje, ponieważ pozycje te zajmą robotnicy arabscy. Przy tych rozważaniach pomija się i tę okoliczność, że stale wzrasta obszar plantacji pomarańczowych, których właścicielami są Żydzi i że w plantacjach tych mogą robotnicy żydowscy znaleźć zatrudnienie. Dlatego emigracja 2500 chalców w przeciągu najbliższego lata jest koniecznością, uzasadnioną względami gospodarczymi.

Przed wystawą B. Cukiermana w Krakowie

Jak artysta malował swe obrazy palestyńskie?

Znakomity malarz żydowski p. Benzion Cukierman, którego wystawa zostanie w najbliższym czasie otwarta w sali „Bnei Brith“ w Krakowie, podał nam w rozmowie kilka charakterystycznych szczegółów o warunkach, wśród których pracował w Palestynie.

Wśród palestyńskich obrazów Cukiermana znajdują się wiele takich, które zostały stworzone z prawdziwym poświęceniem. Wybitny artysta, który wystawiał obrazy w Paryżu, Berlinie, Jeruzolimie z wielkim sukcesem, niejednokrotnie musiał pracować z upartym fanatyzmem, by uwiecznić na płótnie wielobarwne orientalne fantastyczne krajobrazy palestyńskie.

„Niejednokrotnie — opowiada artysta — pracowałem w słońcu, gdy upał doskwierał i gdy promienie słońca palestyńskiego uderzały jakby młotem. Przy niezwykłym, tropikalnym upale malowałem wiele moich obrazów. A byłem tak zajęty pracą, że nie odczuwałem prawie żaru. W straszliwie dusznej porze dnia, kiedy nadchodzi „chamsin“, kiedy ludzie ukrywają się w cieniu domów, zwykłem leżeć gdzieś między skałami i kamieniami i obserwować otaczające mnie krajobrazy, góry, obłoki, by potem oddać je na płótnie. Nieraz dochodziło do konfliktu z Arabami, którzy mnie uważali za czarownika. Niejednokrotnie usiłowali na mnie napaść, sądząc, że pragnę uczynić im coś złego. Nie lekłem się, a często wprost zmuszałem

ich do pozowania. Oczywiście nie przychodziło to z krwawością. Arabowie obawiali się płótna i pędzla. A kiedy spostrzegali, że moje oko spoceło dłużej na ich czerwono-pomarańczowych turbanach, zwykli byli wykrzykiwać przeciwko mnie i wygrażać mi pięściami. Kiedy rozstawiłem statuki w posrodku rynku w Jaffie, gdzie mieszkają Arabowie, zebrał się olbrzymi tłum, chcąc patrzeć na dziwo, ogłuszano mnie wprost dzielnymi okrzykami. Przy każdym poruszeniu pędzlem popadali Arabowie w strach, a równocześnie w jakiś dziwny entuzjazm. Kiedy malowałem stare miasto kabaistów, Safed, wybrałem sobie specjalne wzgórze, z którego miałem widok na jezioro Kineret i całą okoliczną panoramę górską w odległości 50 kilometrów. Tu razu pewnego napadł mnie Arab i rzucił się na mnie z nożem w rękę, ponieważ chciałem malować jedną z jego żon. Kiedy przekonał się potem, że w rękę trzymam pędzel, zaprosił mnie do swego domu i z jego ogrodu malowałem miasto Safed. Arab patrzył na moją pracę, a na jego twarzy malowała się ciekawość i zdziwienie. Przez długi czas przebywałem u Araba, który oglądał mnie jak bożka, ugościł mnie i pozwolił pracować. Był to nielada sukces dla artysty żydowskiego wśród półdzikich Arabów...

W niedzielę dnia 3 bm. w sali „Solidarności“ (Zielona 10) nastąpi uroczyste otwarcie wystawy pa-

Kącik dla gospodyń

Redagowany przez Kurs Gospodarstwa Domowego przy „Ognisku Pracy“ w Krakowie

Objad wystawny w czasie zimy

Jaja z kawiorami, koniak.
Buljon albo barszcz w filiżankach, paszteciki z kielbaskami.
Losos w majonezie
Indyk nadziewany kasztanami, z sałatą, kompotem.
Galaretkę cytrynowa.
Czarna kawa.
Paszteciki. Na 6 osób: jedna ósma kg. amady, jedna ósma kg. maki, jedna ósma kg. gotowanych kartofli, 3 pary kielbasek.
Kartofle świeżo ugotowane, przetrzeć przez maszynkę i wyrobić z mąką i amadą na ciasto. Przewalkować. Wystawić na pół godziny na chłód, przewalkować jeszcze dwa razy na grubość centymetra. Kielbaski obrać ze skórki i zawinać każdą kielbaskę w prostokątny kawałek ciasta. Pomarować białkiem i piec w dosyć gorącym piecu. Podawać gorące. Kto chce podawać nie jako dodatek do zup, ale jako przystawkę samodzielną, niech podaje z sosem, lub jarzyną, szpinakiem, ka-

pastą itp.
Indyk z kasztanami. Indyka nasolonego należy parę dni trzymać w chłodnym miejscu, by skruszał. Jeśli duży, można go jeszcze lekko stłuc wałkiem od mięsa. Ścięgna u nóg należy usunąć, następnie można naszpikować piersi i uda indyka jego własnym tłuszczem, lub paściami skóry tucznej gęsi. Do wnętrza włożyć mały kawałek imbiru, lub jeśli kto woli gałki muszkatałowej, łyżkę tłuszczu i 1 do 1 i pół funta kasztanów obranych ze skórki i sparzonych. Zeszyć otwór grubą nitką. 10—15 deka tłuszczu, zależnie od wielkości ptaka, rozpuścić na brytwance, ułożyć na tem indyka, podlać wodą lub rosolem, przykryć szczelnie i dolewając bardzo często wody lub rosolu, piec aż nie zmięknie, co trwa 2—3 godzin. Gdy mięso mięknie, zdjąć pokrywę i zostawić przez parę minut w gorącym piecu, by się skórka zrumieniła. Tranzerując indyka, usuwa się nitkę, którą był zeszyty, wybiera kasztany i okłada niemi półmisek.

Galaretkę cytrynowa. Pół kg. cukru najlepszego, włożyć na salaretkę, zalać ¾ l. wody i rozpuścić. Weisnąć przez sitko 4 dnie cytryny i 4 deka białej żelatyny zamoczonej w wodzie. Zagrząć

na wolnym ogniu, uważając, by się nie zagotowała, mieszać ciągle, a gdy zacnie gęstnieć, jest dobra do użytku. Wtedy formę lub głęboką salaretkę zalewamy zimną wodą i do mokrej wlewamy połowę galaretki ciepłej. Wystawiamy formę na chłód. Gdy galaretkę stężeje, układamy na niej owoce kandyzowane różnokolorowe, konfitury, świeże cząstki pomarańczę etc. i zalewamy resztą ciepłej galaretki. Galaretkę należy wylewać do formy przez płótno, by była przezroczysta. Gdy zupełnie wystygnie, wyrzucić z formy na półmisek i przybrać biszkoptami.

Dla zwolenników kuchni jarskiej polecamy zamiast ryby na pierwsze danie:

Suflet kalafjorowy. 1 kg. kalafjorów, 2 deka najlepszych grzybów, 8 deka amady, 5 jaj i 6 deka maki.

Grzybki ugotować w wodzie, tak by pozostało jedna czwarta litra smaku, pokrajać w paseczki i udusić z dwoma dekami tłuszczu, kalafjor ugotować w wodzie osolonej i pokrajać na cząstki. 6 deka tłuszczu rozgrzać i do gorącego mieszając bezustannie, wsypać naпіerw mąkę, a potem wlać smak z grzybów. Gdy ostygnie, 5 żółtek wbić do sosu, dodać tęgą pianę z 5 białek, kalafjory i grzybki. Formę wysmarować tłuszczem, wysypać bułeczką i wstawić do gorącego pieca na 10 minut. Podawać natychmiast na tej samej salaterce, bo łatwo opada.

estetycznych obrazów Benziona Cukiermana. Wystawę, która w Warszawie, Łodzi, Wilnie, Białymstoku niezwykle cieszyła się powodzeniem, urządza w Krakowie komitet w skład którego wchodzi pp.: Dr. W. Berkelhammer, wiceprezes kahału Dr. L. Fischlowitz, Dr. Seweryn Got-

lieb, Dr. Ch. Hilszstein, Dr. O. Herschdorfer, Dr. M. Kanfer, Prezes kahału Dr. R. Landau, art. malarz Artur Markowicz, Dr. N. Oberländer, Dr. I. Schwarzbart, A. Seinfeld, poseł Dr. Thon, M. Waldman.

W kalejdoskopie prasy

KARNAWAŁ SEJMOWY

„Nasz Przegląd” w artykule pod powyższym tytułem omawia obecną sytuację parlamentarną. Endeckia miała poraz pierwszy odwagę oświadczenia postawić wniosek o wyrażenie wotum nieufności członkowi rządu (min. Carewi). Skąd ta odwaga?

Przedewszystkiem należy stwierdzić, że pomimo zmian personalnych w administracji i sądownictwie, które zostały przeprowadzone po przewrocie majowym, kurs ogólnopolityczny rządów obecnych przyczynia się do spotęgowania w kraju reakcji nacjonalistycznej.

Powtórnie: kłótnia rodzinna w obozie sanacyjnym z powodu dymisji min. Meyszowicza.

W głosowaniu nad wnioskiem endeckim okazała się jeszcze jedna rzecz — tzw. „blok lewicowy” rozpadł się w kawałki.

Polska Partja Socjalistyczna, Wyzwolenie, oraz część rozłupanego już przez sanację Stronnictwa Chłopskiego uciekły poprostu z pola walki, jakkolwiek premier Bartel ze swej strony w sposób stanowczy obrócił sprawę p. Care w kwestję zaufania dla całego gabinetu.

Tylko pos. Dąbski (Str. Chł.)

nie ułaski się ani towarzystwa endecków, ani partia ich wniosku przez Ukraińców i komunistów. W praktyce parlamentarnej Zachodu bezustannie obserwujemy analogiczne wypadki, kiedy Demosynonaliści głoszą przeciwko rządowi wraz z komunistami, kiedy monarchiści francuscy idą ręką w rękę z najzaciętszymi radykałami.

PPS zajęła więc „faktycznie życzliwą neutralność wobec rządu”.

CO TO JEST K.K.S.?

Z tego właśnie względu pos. Smulikowski (BBS) nazwał swych dawnych towarzyszy „klubem kokietujących socjalistów” (KKS), co wywołało żywą wesołość Sejmu.

Chadecka „Rzeczpospolita” dodaje od siebie i ze swojego punktu widzenia:

PPS skompromitowała siebie, opozycję lewicową, Sejm i demokrację.

K. K. S. — Klub Kompromitujący Sejm.

WIĘCEJ SUMIENNOŚCI I UCZCIWOŚCI!

„Głos Narodu” zamieścił we wczorajszym numerze artykuł wstępny pt. „Fałszywa gra Żydów”. — Dwa artykuły pisał Hartglas. Organ chadecki dopatruje się „fałszywej gry Ży-

dów” w rozmaitem a sprzecznym ze sobą nastawieniu dwóch równoczesnych artykułów po sła Hartglasa: jednego, zamieszczonego w „Nowym Dzienniku” pt. „Socjalizacja, czy odżydzenie?”, a drugiego w „Hajncie” pt. „Nowy kurs”. (A propos: artykuł „Hajntu” zna „Głos Narodu” również tylko z wyjątków zamieszczonych na tem miejscu w numerze wtorkowym!). W pierwszym artykule — twierdzi „Głos Narodu” — uderza pos. Hartglas w ton ogromnie pesymistyczny, gdyż jest to artykuł przeznaczony na ze wnętrza, w artykule zaś żydowskim utrzymuje pos. Hartglas — wedle twierdzenia „Głosu Narodu” — że nastąpi „nowy kurs” wobec Żydów, że „nie jest już tak źle, jak to się czasem mówi, a owszem jest nawet lepiej”.

„Głos Narodu” — czegożbyśmy się po nim, prawie mówiąc nie spodziewali, gdyż pod względem publicystycznym jest to organ stosunkowo dość uczciwy, — popełnił tutaj grube i świadome fałszerstwo. Z przytoczonych przez nas wyjątków z artykułu pos. Hartglasa zamieszczonego w „Hajncie” wynika jasno, że pod „nowym kursem” rozumiał autor wzmoczenie się w ostatnich czasach antysemityzmu oficjalnego w dziedzinie finansów i pracy. Ostatni ustęp artykułu pos. Hartglasa w „Hajncie” — który „Głos Narodu” znał z tego samego źródła, co i inne ustępy artykułu, a mianowicie z „Nowego Dziennika”. — brzmiał dosłownie, jak następuje:

Położenie Żydów — nie jednostek dobrze sytuowanych, lecz szentekich mas ludowych — staje się z dnia na dzień gorsze i cięższe. Nędza wzrasta. Żadne piękne i szlachetne frazesy młodsza dla spraw zagranicznych nie tu nie pomaga. Należy zmienić kurs w stosunku do Żydów. Młodsza dla spraw zagranicznych uczynił to na eksport — niechaj to samo zrobią inni jego koledzy na użytek wewnętrzny.

Między artykułem zamieszczonym w „Nowym Dzienniku” a artykułem w „Hajncie” nie ma więc żadnej, nawet najmniejszej sprzeczności. Wstydzcie się, panowie z „Głosu Narodu”! Zarzucacie Żydom fałszywą grę, a sami w sposób bezwstydną fałszujecie — przez perfidne dobieranie jednych cytatów, a przemilczanie drugich — teksty najzupełniej wyraźne i jasne, jak słońce!

— Wiem i o tem nie zapomniałam. Wiele razy chciałam mówić o tem, atoli nie byłam skłonna dotąd do podjęcia takiej rozmowy. Ale błagam cię teraz nie odmawiaj mi..

— Czego?

— Przyjęcia chrztu — dokończyła cicho. Dla nas, dla naszego wspólnego dobra — przymilała się coraz bardziej.

Stanął osłupiały, jakby żywy posąg nieszczęścia. Padło wreszcie to słowo, którego się lękał jak strasznej mary. Śmiertelne polityki wystąpiły mu na czoło; ciężko oddychał z gorącą, by za chwilę szczykać już zębami z febrycznego zimna.

Chrzest... chrzest... huczało mu w głowie jak ryk pociągów wpadających w paszczę tunelów wiecznej ciemności. I zdawało mu się, że gdy wracał nocą łukiem wymarłych ulic, że słyszy szept ponurych domów, jak mówią do niego: nie wolno się samemu znieczulać silną narkozą, bowiem boleńsze będzie przebudzenie.

Był sam nie mogąc przed nikim odsłonić serca stojącego w tej chwili na progu dwóch światów. Brakło mu Alfreda, serdecznego druha, a ten od kilku lat znajdował się już po tamtej stronie brzo gu. Tej naglej metamorfozy zaszła u Alfreda nie może pojąć do dzisiejszego dnia: zmiana dekoracji dokonała się u tego człowieka tak łatwo bez żadnych skrupułów.

I tu i tam kobieta..

W duszy Henryka rozgorzała walka. Starły się dwie potęgi: Naród i Miłość. Dwa uczucia znajdujące się w zgodzie, a na urągawisko przeznaczania tu się wzajem wykluczające stanęły na-

List z Łańcuta

Z ruchu sjonistycznego. — Dom Ludowy. — Bandytyzm szerzy się

Po pożałowania godnym okresie wyborczym do gminy żyd., który sjoniską pracę organizacyjną — i ta kreszła nie bardzo intensywną — doprowadził do zaniku, zaczyna powoli objawiać się zainteresowanie, oraz chęć do pracy u poszczególnych członków organizacji.

I tak dzięki obecności kierownika centrali K. K. L. p. Wiesenfelda udało się zorganizować Komitese Fund. Nar. — do której weszli przez sjonistów także przedstawiciele „Poalei Sjon”. Istnieje uzasadniona nadzieja, iż przez należyty podział pracy, uda się doprowadzić zaniedbany od dłuższego czasu Fundusz Narodowy do odpowiedniego poziomu.

Z inicyjatywy pp. Drowej Markowej i inż. Szpalzowej i przy poparciu Pań: Ekanerowej, Mühlradowej, Drowej Schwarzwowej, Fenerowej i Friedlowy urządzono w „Gwieździe” wieczór z okazji „Chamisza Asar”, na który złożyły się dwie sztuczki, odegrane znakomicie przez dzieci szkolne, deklamacja hebrajska, przemówienie okolicznościowe p. Dr. Drückera oraz produkcje muzyczne „Haazamiru”. Czysty dochód przeznaczono na zasilenie funduszu budowy żyd. Domu Ludowego w Łańcutcie. Praca około budowy tegoż Domu Ludowego postąpiła w tym roku znacznie naprzód. Nie udało się jednak niestety z powodu braku gotówki i niemożności uzyskania kredytu bankowego podciągnąć budynku pod dach, wskutek czego sterczą nagie mury, wystawione na działanie atmosferyczne. Może wreszcie w tym roku uda się budynek nakryć dachem i częściowo przynajmniej wykończyć.

W ostatnich czasach miały miejsce w Łańcutcie napady bandyckie i rabunkowe. I tak zamordowany został — o czem „Nowy Dziennik” już doniósł — tutejszy kupiec Sziffman trzema strzałami w biały dzień i obrabowany z gotówki około 800 zł. Pozostawił żonę i kilkoro niezaopatrzonych dzieci. Morderstwo to wywołało w całym społeczeństwie łańcutkiem przynębiające wrażenie. — Tejsamej nocy napadli również dotychczas nie wysledzeni bandyci na tutejsze Probostwo, gdzie po steroryzowaniu Proboszcza ks. Prałata Mazanaka, żrabowali pieniądze i kosztowności. Następnego znowu dnia dostali się dwaj złodzieje do zamkniętego w porze obiadowej składu obuwia p. Gerstena i skradli kilkanaście par obuwia. Jednego z nich udało się ująć i część towaru odebrać, drugi zaś znikł bez śladu.

MAREK KORN.

Złota nić

(Dokończenie).

III.

Biegły dni i tygodnie w oczekiwaniu tego co nieuniknione.

Spotykali się często na dalekich zamiejskich spacerach, gdzie godziny upływały na serdecznych rozmowach. Na ustach drżały jak liście wiatlej osiki cieplejsze słowa...

Razu pewnego zapytała na temat jego nieukończonych studjów.

— Wrócić i skończyć — usłyszała odpowiedź.
— A ja? — zawisnęło nad nim bolesne pytanie.
— A ty... i urwał nie kończąc rozpoczętego zdania.

To były pierwsze zgrzyty ich dotychczas niezamąconej harmonji, wczesne jaskółki zbliżającej się krytycznej chwili, kiedy na szalę wypadków rzucić trzeba swoje decydujące „tak” lub „nie”.

— Uniesie cię stalowy wąż wagonów daleko i zapomnisz — załila się przed nim — a mnie tu zostawisz na mękę czekania.

— Nie zapomnę, ale...

— Jakże „ale” — zapytała z trwogą

— Nic...

— A ja inaczej myślałam — wiązała dalej bukieci marzeń. U stóp ołtarza jarzącego się od swia...

— Ale jestem... Żydem — wykrztusił.

przeciw siebie w zawziętej batalji, walcząc o palnę pierwszeństwa.

Z obraza wiszącego na ścianie patrzyły na niego dobrotliwie mądre oczy Wielkiego Człowieka. Stał oparty o żelazną balustradę mostu i w ślad za uciekającymi łalami Renu gonili pierzchające obrazy królewskiej przeszłości tnący. I jak te fale wciąż napływające, widział też drapacze chmur ich czynu, gdy już wśród nich ni będzie...

I mówiły te oczy: Ze szczytków stworzą wielką gromadę rzeźbarki nowych miesprofanowanych prawd. Z garstki namożny się legion. Na małym skrawku ziemi stanie wśród tej dymnej kurzawy ołtarz Ducha. I obwieszczą szerokiemu światu pielgrzymi upadek krzywdy i pokonanie Szatana. Chodźcie do mnie wy znękani duchem i umartwie ni ciałem — wołał...

Henryk słuchał tych słów z przejęciem i w na- bożnem skupieniu.

Jasność zalewała mroczną duszę Henryka i wypełniała ją po brzegi. Zaiskrzył się młodzieńczy wzrok i widział zarysowujące się kontury nieznanego dotąd szaków.

Naród... ideał nieśmiertelny, tarczą ochronną będzie mu wśród burz i busoła nieomylną w drodze. Nie będzie się wspinał na strome szczyty po ołcie chorągwie, które rozlewają się w mgłach jak złudne fantasmagorie. Własną rozwiniętych u Jutrze spiewających, która łopotać będzie na górze rodzimej, ukochanej...

Nie ucieknie już od swych, jak łobuż z tonącego okrętu. Nie zerwie ognia w łańcutku, którym go los związał z sędziwym narodem. Bez

Wiadomości z kraju

Warszawa ma już pierwsze domowe skrzynki pocztowe

Pierwsze domowe skrzynki pocztowe otrzymuje obecnie Warszawa. Koncesję min. poczt i telegrafów na zainstalowanie tych skrzynek posiada polska firma „Hermes” w Warszawie składająca się w 90 proc. z kapitałów polskich, zaś 10 proc. przypada wynalazcy tego typu skrzynek, pewnemu inżynierowi wiedeńskiemu. Skrzynki wykonywane są w krajowej fabryce naczyń emaljowanych „Olkuś” w Olkuszcu. Pierwsza partja skrzynek została już wykończona i w ostatnich dniach rozwieszona w bramach domów przy ul. Marszałkowskiej, Jasnej, Szkolnej, itd. Miesięcznie przybędzie 200—300 skrzynek, tak że niezadługo całe śródmieście stolicy będzie już zaopatrzona.

W niedługim również czasie rozpocznie się montowanie tychże skrzynek w innych większych miastach Rzeczypospolitej.

Okrucieństwa i tyrania w zakładzie wychowawczym

W warszawskim sądzie okręgowym toczy się od kilku dni proces przeciw kierownikowi i wychowawcom zakładu wychowawczo-poprawczego w Studzieńcu pod Żyrardowem. Jak wykazało śledztwo, na czele tego zakładu stali okrutnicy, którzy w sposób bezlitosny i okrutny znęcali się nad wychowanekami. Przewodził okrutnikom dyrektor zakładu 42-letni Klemens Kwaśniewski a wychowawcami byli ludzie bez kwalifikacyj wychowawczych jak blacharz, świniopas, introligator, szewc, ogrodnik, karbowy, itp. Wszyscy „wychowawcy” jako zaufani dyrektorowi znęcali się w okrutny sposób nad wychowanekami, liczącymi poniżej 17 lat, szaszany na piekło w ścisłem tego słowa znaczeniu. W Studzieńcu, na porządku dziennym były takie kary, jak bicie w pięty wychowaneków. Batożenie ich gumami okręconymi drutami, łamanie stawów, nadłamywanie kości, itp. — słowem jak za „najlepszych” czasów Nerona.

W zakładzie istniała specjalna „rodzina karna”, na której czele stał niejaki Grochał, będący postrachem dla wszystkich wychowaneków. On to torturował chłopców niemilosierdzie, kazał bić do utraty przytomności, znęcał się bez powodu, kazał spać na gołych prętach lub w zimnej umywalni. Wychowanekowie byli używani do najgorszych robót tak, że z rozkoszą wspominali o pobycie w więzieniu.

Pozatem dyrektor i wychowawcy dopuszczali się szeregu nadużyć naszkodę skarbu państwa. Na rozprawie oskarżeni nie przyznają się do winy. Narazie zeznawali dwaj lekarze zakładu, którzy złożyli zeznania obciążające kierowników zakładu.

szczęścia ostoi się w życiu, a bluźnić nie chce drogiej pamięci ukochanego ojca śpiącego już snem sprawiedliwych.

Do dzwigającego się ludu swego wróci, by wić dalej złotą nić pokoleń.

Od początku świata do końca wieków.

...A jeśli Ada uzna twego Boga i lud twój za swój własny, to...???

Nie!!! Dawny pacierz wygnany zabłąka się i tak z powrotem pod twój dach w poszukiwaniu ofiary zemsty za złamanie czystej linii biegnącej od stuleci. A znajdzie ją w dzieciach twoich, które matka karmić będzie nie mlekiem, lecz nienawością...

Zawoła ją kiedyś do swoich głos krwi, po przez druty kolczaste miłości, której już nie będzie. W oczach zapłonie wtedy gniew, a na ustach gorąco niegdyś całowanych zakwitnie gorzki wyrzut sumienia.

Będziesz przeklinał dzień swego urodzenia, a będzie już za późno. Padniesz pod obuchem nieśczęść tych nieuniknionych skutków walki z przeznaczeniem, któremu — w myśl sentencji Barbusse'a — podobnie jak słońcu nie można spoglądać twarzą w twarz, nim, iż jest szare

Cień Ady matowił i kurczył się coraz bardziej na kryształach poznania siebie i własnego pochodzenia. Znikła jej cudna postać przy akompaniamencie smugi budzącego się dnia...

Skądś z daleka, po przez łyzy własnego bólu wpatrywały się w niego oczy żydowskiej, czarnocerkiej Racheli...

„Miss Polonia“ otrzymała mieszkanie

Apel warszawskiego „Kurjera Czerwonego” odniósł pożądany i prawie natychmiastowy skutek. Kilku właścicieli realności zaoferowało odpowiednie mieszkanie dla p. Władysławy Kostakówny, która jedno z nich wybrała. „Miss Polonia” opuści więc wkrótce wraz ze swą matką „niewole mroków”. Niestety, nie każda rodzina warszawska, gnieżdżąca się w ciasnym i wulgarnym mieszkaniu, posiada „Miss Polonię”. A stosunki w innych miastach nie są również lepsze niż w stolicy. Wczoraj wieczorem była „Miss Polonia” gościem Teatru Polskiego. Zasiadła na zaproszenie dyrekcji na fotelu honorowym w loży reprezentacyjnej. To ostentacyjne ukazanie się w teatrze było jej bardzo przykre, toteż dobrze zrobiła, kładąc sobie za nie zapłacić 500 zł. na rzecz jednego ze stowarzyszeń filantropijnych. Brawo, panno Władziu!

Nieudały połów żywego towaru

Po dłuższej obserwacji udało się policji obyczajowej w Warszawie zlikwidować nową aferę handlarzy żywym towarem, bodaj największą w ostatnim czasie. Przed kilkoma miesiącami przybyło do Warszawy grono wykwintnych panów, przedstawiających się wszędzie jako „obywatele amerykańscy”. Właściciele wszechwładnych dolarów dostali się rychło do rozmaitych rodzin, gdzie przy pomocy pieniędzy zdołali pozyskać zaufanie młodych dziewcząt. Nagle dziewczęta zaczęły znikać, uciekając z domów. Nikt z rodziców nie podejrzewał oczywiście „szlachetnych” obywateli amerykańskich. W międzyczasie policja otrzymała poufne wiadomości, że w Warszawie bawią hurtownicy żywego towaru, znani na terenie międzynarodowym pod różnemi przybranemi nazwiskami. Osobników tych wzięto pod obserwację, w czasie której stwierdzono, że wspomniani obywatele amerykańscy są właśnie handlarzami żywym towarem. M. in. policja dowiedziała się, że przed kilkoma dniami wysłano z Warszawy większy transport towaru do Paryża. Doniesiono o tem policji francuskiej. Onegdaj nadeszła z Paryża wiadomość, że przytrzymano cały transport, złożony z 22 dziewcząt znajdujących się pod „opieką” pewnej warszawskiej kobiety. Hurtowników aresztowano, a pozatem osadzono we więzieniu szeregi „pośredników”. Dziewczęta zostaną odesłane do Warszawy.

INSPEKCJA KRYNICY. Dyrektor departamentu służby zdrowia M. S. W., Dr Piestrzyński, powrócił z Krynicy, gdzie badał postępy robót w Zakładzie Krajowym. Dr Piestrzyński między innymi polecił przeprowadzenie próby z dodawaniem do krynickiej wody mineralnej roztworu solianki i ciechocińskiej w celu otrzymania w ten sposób kąpieli silniejszych o składzie przypominającym wody nauheimskie. Próby te dały dobre rezultaty, tak, że w najbliższym czasie w każdej lazience wprowadzone zostaną specjalne wanny cynowe dla tych kąpieli. (Pap.)

10-PROC. PODWYŻKA PŁAC LEKARZY KASY CHORYCH W WARSZAWIE. Onegdaj odbyła się konferencja przedstawicieli związku zrzeszenia lekarzy kasy chorych w Warszawie z komisarzem kasy p. Gebartowskim. W wyniku konferencji lekarze uzyskali narazie podwyżkę płac w wysokości 10 proc., jednak decyzja ta nie jest ostateczna.

POLICJA WARSZAWSKA ZWALCZA GRYPE. W urzędach państwowych i komisariatach policji państw. w Warszawie wczoraj rozpoczęto bezpłatne wydawanie publiczności ulotek, zawierających 10 przykazań, jak należy unikać grypy. Ulotki te głównie zwracają uwagę na konieczność zachowania higieny.

Z POCZTY. Z dniem 16 bm. uruchamia się agencję pocztową w Pankach, pow. Częstochowa Woj. Kielce. Do zamiejscowego okręgu jej doręczeń włączy się miejscowości gminę Przysań.

KRWAWY DRAMAT RODZINNY. Mieszkańcy wioski Sędzin koło Niezawy wstrząśnięci zostali do głębi dramatem rodzinnym, jaki wydarzył się tam w ostatnich dniach. 50-letni gospodarz Graczyk nawiązał stosunki miłosne z pewną kobietą, wskutek czego dochodziło do ostrych konfliktów między nim a jego żoną. Widząc nieludzkie postępowanie ojca, syn Władysław Graczyk ujmował się często za matką, wreszcie podczas ostrej sprzeczki porwał zakłonicę i silnym uderzeniem w głowę zabił ojca na miejscu. Aresztowano go i oddano do dyspozycji władz sądowych.

Chrześcijanin, który czuł się Żydem

W tych dniach zmarł w Budapeszcie ciekawy człowiek, chrześcijanin zamiłowany w żydostwie, pracujący chętnie dla dobra żydostwa, znający język hebrajski i zwyczaje żydowskie. Tym „białym murzynem” na antysemitycznym terenie Węgier był dr. Armin Tetleny znakomity prawnik i doradca zamordowanego premiera Węgier, hr. Tiszy. Dr. Tetleny interwenjował często w sprawach żydowskich i stale wpłacał podatek na rzecz gminy żydowskiej w Budapeszcie. Chcąc wejść w kontakt z Żydami, mieszkającymi poza Węgrami, wyuczył się języka hebrajskiego i korespondował z uczonymi żydowskimi. Od roku 1899 był Dr. Tetleny członkiem budapeszteńskiej organizacji „Szomrej Szabat”. Znał doskonale zwyczaje żydowskie i ogłosił książkę o swoim stosunku do żydostwa. W książce tej wyjaśnia sympatję do żydostwa i wskazuje na wielkie wartości zawarte w religii żydowskiej. Syn zmarłego Dr. Paweł Tetleny wydaje obecnie pisma ojca, które jak zapewnia, staną się rewelacją dla społeczeństwa żydowskiego i węgierskiego.

Zgon Dr. Tetleny'ego wywołał powszechny żal wśród Żydów węgierskich. W pogrzebie jego wzięły udział delegacje wszystkich gmin żydowskich, wśród których nazwisko Dra Tetleny'ego była bardzo popularne.

TEATRU, LITERATURY I SZTUKI

— Z. SEGALOWICZ znany poeta i prezes żyd. Pen-klubu i Związku Literatów — wygłosi dziś w piątek 1 lutego o 8 wiecz. w Teatrze żyd. Bocheńska 7, odczyt nt. „Poeta, krytyk i czytelnik”. Po wykładzie odczyta poeta własne nowe utwory.

— KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI Dziś o 10-tej w nocy próba generalna „Golema” — w inscenizacji i reżyserji Marka Arnsteina — w kostjumach, w charakterystyce, z dekoracjami i muzyką. Jutro w sobotę o 5 pop. premjera arcydzieła Leitwika.

— Z TEATRU IM J. SŁOWACKIEGO. Zabawna farsa karnawałowa Arnolda - Bacha „Pod zarządem przymusowym” grana będzie w dalszym ciągu dzisiaj w piątek i jutro w sobotę.

— TEATR REWJI „GONG” (Rajska 12). Dziś nader udana rewja „Kochanie zdjęj maskę”, na której publiczność bawi się znakomicie oklaskując gorąco cały doskonale zgrany zespół. Codziennie 2 przedstawienia o 7 i 9.

— O —

REPERTUAR TEATRÓW KRAKOWSKICH

KRAKOWSKI TEATR ŻYDOWSKI

Sobota 5'15 i 8'30: „Golem” (premjera).

TEATR IM J. SŁOWACKIEGO

Piątek: „Pod zarządem przymusowym”.

TEATR REWJOWY „GONG” (UL. RAJSKA)
(codziennie dwa przedstawienia o g 7-ej i 9-ej)
Piątek: „Kochanie zdjęj maskę”.

REPERTUAR KINOTEATROW

BAGATELA: „Wiera Mircewa”.

CORSO: „Zmočila kura”.

NOWOSCI: „Ostatni rozkaz” (E. Jannings)

SZTUKA: „Szaszowane miljardy”.

UCIECHA: „Przedwiośnie”.

WARSZAWA: „Skrzydła Wings”.

WANDA: „Przedwiośnie”.

DEFRAUDOWAŁ Z NĘDZY. Przed Trybunałem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu stanął niejaki Tadeusz Szewczyk z Nowego Targu oskarżony o to, że jako egzektor urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych w Nowym Targu, przywłaszczył sobie kwotę 9000 zł. Procceder ten począł uprawiać jeszcze w roku 1926, dalej przez cały rok 1927 aż wreszcie w pierwszych miesiącach 1928 r. władze wpadły na trop jego machinacji. W czasie rozprawy Szewczyk przyznał się do sprzeniewierzenia sumy, motywując swój krok nędzą. Trybunał wziawszy pod uwagę okoliczności łagodzące oskarżonego, wydał wyrok, skazujący Szewczyka za zbrodnię sprzeniewierzenia na jeden rok ciężkiego więzienia.

Staraniem i udziałem Miejskiego Komitetu L. O. P. P. — Dziś uroczysta premjera w Kinie „WARSZAWA” — Epokowe wydarzenie w dziejach kinematografii — Arcydzieło kolosalnej techniki, o którym cały świat mówi

1-szy film
dźwiękowy

SKRZYDŁA „WINGS”

Gigantyczny epos przestworza, mistrzowskiej realizacji Wiliama A. Wellma. Nieustraszonym bohaterom przestworza poświęcony jest ten największy film wszystkich czasów. W rolach głównych: **CLARA BOW, CHARLES ROGERS, RICHARD ARLEN.**

Nad wykonaniem powyższego arcydzieła pracował cały sztab ekspertów lotniczych, przy współudziale 300 najsłynniejszych lotników wszystkich narodów świata. — Wszystkie dźwięki toczącej się na ekranie akcji odtwarza w całości aparat dźwiękowy.

Początek seansów o g. 5, 7, 9-10. Wszelkie zniżki i bilety wolnego wstępu bezwzględnie nieważne. — Z powodu wielkiej wartości artystycznej filmu publiczność wpuszczana będzie wyłącznie na początki seansów. Przeprowadź bilety w kasie kina od 11-1 i od 4 popoł.

KRONIKA

	Luty	
Wschód słońca	1	Zachód słońca
7 m. 18	Piątek	16 m. 21
	21 Szabat 5689	

Egzaminy dla dentystów

Zgodnie z rozporządzeniem o kwalifikacjach techników dentystrycznych została utworzona, — jak już o tem, onegdaj donieśliśmy — specjalna komisja egzaminacyjna dla Lwowa, Krakowa i Poznania. Komisja składa się z 3 członków: delegata ministerstwa spraw wewnętrznych, profesora stomatologii na jednej z katedr i lekarza stomatologii.

Komisja rozpocznie pracę od 26 lutego br., a zakończy ją mniej więcej w połowie kwietnia. Egzamin odbywać się będą kolejno we Lwowie, Krakowie, i Poznaniu.

Kto nie złoży egzaminów w terminie wiosennym, będzie mógł przystąpić do egzaminów na jesień, kiedy komisja powyższa zostanie powtórnie zwołana.

Taryfa sądowa dla ekspertów i świadków

Ministerstwo Sprawiedliwości przystąpiło do opracowania szeregu przepisów wykonawczych do nowego postępowania karnego w sądownictwie polskim. Opracowywane są regulaminy dla wydziałów karnych sądów I-ej i II-giej instancji oraz instrukcje prokuratorskie. Specjalne przepisy określa, jakie urzędy delegować będą mogły swych przedstawicieli, jako prokuratorów do sądów grodzkich. Wydana zostanie przez Ministerstwo Sprawiedliwości nowa taryfa wynagrodzeń dla rzeczoznawców sądowych oraz taryfa zwrotu kosztów, ponoszonych przez świadków. Taryfa ta uwzględni również straty czy su ponoszone przez świadczących w sądach.

— **PRZED NOWĄ AKCJĄ SZKŁOWĄ.** W najbliższym czasie rozpocznie się nowa kampania szkłowa. Stwierdzono, że cały szereg Lokalnych Komisji Szklowych dotychczas nie zwrócił blocków szkłowych. Wszystkie te Komitety Lokalne wzywa się, by przesyłały pieniądze bezwzględnie na adres: Centralna Komisja Szklowa, Stradom 15.

— **ZAKOŃCZENIE 1-GO PÓLROZCZA SZKOLENIA** Wczoraj przedpołudniem we wszystkich szkołach średnich i powszechnych nastąpiło rozdanie świadectw półrocznych, poczem młodzież została rozpuszczona na 4-dniowe ferie. Nauka będzie podjęta we wtorek, dnia 5 bm.

— **ZE SZKOŁY „CHEDER IWRI”** W niedzielę 3 bm. odbędzie się w lokalu szkoły przy ul. Kupa 19, Walne Zgromadzenie stow. „Cheder Iwri” w Krakowie. Szkoła „Cheder Iwri” (Mizrachi), istniejąca już osiem lat, rozwija się bezustannie i wychowuje setki młodzieży żydowskiej w duchu religijno-narodowym. Jednakże brak odpowiednich ubikacji szkolnych stoi dalszemu rozrostowi szkoły na przeszkodzie. Nowy Wydział szkoły, mający być wybranym na Walnym Zgromadzeniu, będzie miał za zadanie przystąpić na wiosnę do budowy własnego gmachu szkolnego na niedawno nabytej parceli przy ul. Miodowej. Należy się spodziewać, że nowy Wydział wywiąże się przy pomocy społeczeństwa żydowskiego w Krakowie, z tego zadania i poprowadzi szkołę, cieszącą się wielką sympatią w naszym mieście, na dalsze tory rozwoju i rozkwitu.

— **PRZYMUS WYCHOWANIA FIZYCZNEGO I PRZYSPOSOBienia WOJSKOWEGO.** W Ministerstwie Wyznań Religijnych i Ośw. Publ. omawiany jest obecnie projekt wprowadzenia przymusu wychowania fizycznego i przysposobienia wojskowego w klasach wyższych szkół średnich. W

sprawie tej opracowywana jest odpowiednia uchwała. Przymus wychowania fizycznego ma być zarazem odłożony aż do czasu, gdy państwowy instytut wychowania fizycznego przydzieli zakładom odpowiednią ilość wyszkolonych instruktorów.

— **NIECH NIKT NIE POMIŃ DOKONAŁEJ SPOSOBNOCI** i zjawia się dziś w piątek w salach Starego Teatru na Reducie Prasy. Syndykat Dziennikarzy Krakowskich ukończył już wszystkie przygotowania i gwarantuje, iż tak milej, pełnej temperamentu i atrakcji nocy karnawałowej nikt poza nim nie stworzył. Mimo olbrzymiego zapotrzebowania na bilety Syndykat Dziennikarzy Krakowskich redukuje sprzedaż, aby uniknąć zbytniego tłoku ređutowego i dać możność swoim gościom swobodnego poruszania się i tańczenia. Znana firma artystyczno-fotograficzna Z. Garzyński ofiarowała Syndykatowi jako dar bezpłatne wykonywanie zdjęcia królów karnawału i jej dam dworu. Panie za wybór odpałca panom wyborem zastępcy Valentina. Każdy mężczyzna, biorący udział w głosowaniu, otrzyma od komitetu miły podarunek. Pozostałe bilety do nabycia w godzinach przed i popołudniowych w wstębiulu „Il. Kurjera Codz.”, w „Nowym Dzienniku” i w kasie Starego Teatru.

— **NAGŁY POWRÓT MROZÓW** zaznaczył się w dniu wczorajszym. Po kilkunastu dniach wstrzymywaniu się temperatury w pobliżu 0 stopni, wczoraj nagle nastąpiła powrotna fala kilkunastostopniowych mrozów. Przedpołudniem termometr wskazywał około -15 stopni, a w godzinach popołudniowych -11 stopni C. Tak długotrwałych i stosunkowo ostrych mrozów już od lat u nas nie notowano.

— **UPRZĄTANIE SNIEGU Z MIASTA.** Skutkiem ostatnich znacznych opadów śnieżnych wydał magistrat szereg nadzwyczajnych zarządzeń, mających na celu jak najszybsze usunięcie śniegu z ulic miasta. W szczególności zwiększono ilość robotników, zajętych przy czyszczeniu ulic do 600. Zmobilizowano cały tabor samochodowy zakładu czyszczenia miasta w ilości 30 samochodów, wreszcie donajęto około 50 furmanek prywatnych dla wywozu śniegu. Według obliczeń na ulicach i placach miasta znajduje się około 372,000 m. sześć śniegu, przeznaczzonego do usunięcia i wywozu. Zgarnięty śnieg z ulic i placów wywozi zakład czyszczenia miasta do miejskiego kolektora lewo-brzeżnego, przy czem korzysta ze wysypu na ulicy Podgórskiej obok gazowni miejskiej, oraz do kanału miejskiego u wylotu ul. Wolskiej, gdzie również znajdują się odpowiednie wysypy.

— **PUNKTUALNOŚĆ JEST ZALETĄ,** której brakiem grzeszy sympatyczny zresztą teatr rewjowy „Gong” przy ul. Rajskiej. Normalnie przedstawienie drugie rozpoczyna się tam z reguły z półgodzinnym opóźnieniem, ale rekord „punktualności” osiągają spektakle w dni premier i bezpośrednio po premierze. Dochodzą nas skargi, że we środę, dnia 30 stycznia, drugie przedstawienie, zapowiedziane na godz. 9-tą, zaczęło się po godz. 10,15 wieczór! Tego rodzaju nadużywanie cierpliwości publiczności nie powinno mieć miejsca, to też zupełnie słuszne są głosy protestu podnoszone pod adresem kierownictwa Teatru. Może byłoby bardziej na miejscu zapowiadać rozpoczęcie przedstawień o godz. 9,30, czy 10-tej, aniżeli narażać publiczność na przeszło godzinną stratę czasu?!

— **FUNDACJA STYPENDYJNA IM. CHRONOWSKICH.** Onegdaj odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta m. Dra Schneidera posiedzenie komitetu fundacyjnego dla rozdawnictwa stypendjów z dochodów powyższej fundacji. Na którym przyznano 30 stypendjów uczniom tutejszych szkół przemysłowych od 30-50 zł. miesięcznie, oraz 2 stypendja na wyjazd zagranicę dla absolwentów szkoły przemysłowej z wydziału mistrzów maszynowych.

— **KURSY UPRAJEMOŚCI DLA KONDUKTORÓW KOLEJOWYCH.** Min. komunikacji, dbając o należyłą obsługę pasażerów, wprowadza w niektórych dyrekcjach, wzorem kolei zagranicznych,

kursy nauki uprzejmości dla konduktorów. Dobierani są na kursa o ile możności kandydaci znający języki obce. Na kursach są oni obznajmiani z należytem obchodzeniem się i obsługiwaniem pasażerów.

— **BEZPŁATNA PRZEJAZDZKA SAMOLETEM.** Miejski komitet L. O. P. P. w Krakowie wyswietla obecnie film „Skrzydła” wytwórni Paramount, jest to najwspanialszy obraz współczesnej sztuki lotniczej, przy czem każdy patrząc na lecący samolot, słyszy równocześnie turkot jego motoru, a podczas walk powietrznych również grani karabinów maszynowych. Każdy oglądający „Skrzydła” otrzyma prenię w postaci losu, upoważniającego wrazie wygranej do bezpłatnego lotu nad Krakowem. Wylosowane bilety lotów, zostaną podane w komunikatach Komitetu Ligi w Krakowie, Rynek gł. 6. II piętro tel. 2278.

— **WPROWADZENIE NOWYCH CZEKÓW.** PRZEZ P. K. O. Prezydium Pocztovej Kasy Oszczędności zamierza wprowadzić nowy typ czeków, które uniemożliwią manipulacje fałszerskie, a mianowicie nowe чеки PKO. zaopatrzone będą tak, jak banknoty, w znaki wodne.

— **Z POCZTY.** Zaprowadza się relacje telefoniczne między Krakowem a następującymi miejscowościami w Czechosłowacji: Krašno nad Kysucou, Levoca, Valsov, Ceska Trebova, Trebic i Strakonice.

— **PODCZAS SANECZKOWANIA** na ul. Rękawka w Podgórzu doznała wczoraj wieczorem 4-letnia Krysia Gieruńska złamania lewej ręki. Dziecko sankowało się w towarzystwie matki. Lekarz pogotowia po założeniu szyny przewiózł dziecko do szpitala chirurgicznego.

— **DWA POŻARY.** Wczoraj przedpołudniem wybuchł pożar w mieszkaniu przy ul. Starowolskiej 1 29. Zażęła się ścianka drewniana od przewodu rurowego. — Podobny pożar miał miejsce wieczorem przy ul. Szerokiej 1 34 na czwartem piętrze. W obu wypadkach straż ogień ugasiła. Szkoda nieznaczna.

— **DWA WŁAMANIA.** Wurzel Menasche, kaptiec, zam. przy ul. Węgierskiej 1 3, zgłosił do policji, że dnia 30 ub. m. około godz. 13. nieznamy sprawca do stał się do jego mieszkania przy pomocy dobranego klucza lub wytrycha, skąd skradł z niezamkniętej szuflady stołu szmurek pełen wartości 500 zł., jedną bransoletkę złotą wartości 60 zł., około dziesięć sztuk brylancików, wartości 100 zł i jedną parę bucików wartości 35 zł. — Tegoż dnia w godzinach popołudniowych dostali się nieznanymi sprawcy do mieszkania Abrahama Selza przy ul. Starowolskiej 1 53, przy pomocy dobranego klucza lub wytrycha, skąd skradli garderobe, biżuterię i srebro stołowe, ogólnej wartości około 800 zł. — Dochodzenia w toku.

— **OSZUSTWA WEKSLOWE.** Floch Leopold (lat 21) i Leibler Jakób Natan Einziger obaj zam. w Nowym Targu, aresztowani zostali przez tubejczy wydział śledczy za oszustwa, dokonane przez oferowanie fałszywych rymes do eskonta, na sumę 830 zł.

— **PŁÓTNO I PODUSZKI.** Kirschner Adela, zam. przy ul. Kościuskiej 1, 14 zgłosiła do policji, że dnia 29 bm. skradziono jej z lady szuflkę płótna białego wartości 70 zł. — Michniewski Feliks, handlowiec zam. przy ul. Salinarnej 1 17, zgłosił, że skradziono mu z balkonu poduszki, wartości 100 zł. — Za kradzież dwóch poduszek na szkód Majera Klimberga aresztowany został Wiktor Kanała (lat 20).

— **CZAS OCHRONY DLA ZAJĘCY.** Ponieważ z dniem 1 lutego rozpoczyna się czas ochronny dla zajęcy, przeto magistrat przypomina, że w myśl obowiązujących przepisów, po upływie 10 dni od rozpoczęcia czasu ochronnego sprzedawanie, kupowanie, przewożenie i przenoszenie zajęcy oraz świeżych skórek zajęczych, jak również podawanie potraw z zajęcy w jaskółdziach jest surowo wzbronione.

ZMARLI.

Onegdaj zmarł w Krakowie w 69 roku życia bhp Markus Weindling, znany obywatel krakowski, cieszący się dla szlachetnych zalet charakteru i niezwykle głębokiej wiedzy filozoficznej i ogólnej, powzecznej powadaniem.

Policzek wymierzony jidyszyzmowi

Stawski a jidyszizm. — Właściwe oblicze jidyszizmu. — Wrogowie Palestyny. — „Ideologia bir-bidżańska”. — Nienawiść do celów narodowych. — Quod erat demonstrandum...

W Palestynie żyje znany pisarz żydowski Mojżesz Stawski, który niegdyś pisywał po hebrajsku, a ostatnio pisze prawie wyłącznie po żydowsku. Stawski nie bierze czynnego udziału w życiu politycznym, ani kulturalnym Palestyny, a tylko rzadko zabiera głos w sprawach dotyczących języka i literatury żydowskiej. Niemniej nasi faktyczni jidyszyci wskazują na niego, jako na symbol jidyszizmu i uważają go za sztandarową postać, za bojownika jidyszizmu w Palestynie. Okazuje się obecnie, że Stawski nie tylko nie jest bojownikiem jidyszizmu, ale potępia jaknajostrzej jidyszizm, jego metody walki, a co najważniejsze ujawnia właściwe oblicze jidyszizmu, podkreślając jego antynarodowy i antypalestyński charakter.

Oto w Tel Awiwie odbyło się niedawno zebranie garstki jidyszystów, na którym sędziwy pisarz szczerze i otwarcie wypowiedział swój pogląd na jidyszizm i na kwestię rozpowszechnienia języka żydowskiego w Palestynie.

Drogi nasze rozchodzą się — rzekł Stawski, zwracając się do jidyszystów, — nie dlatego, że mniej kocham język ludowy od was, lecz ponieważ drogim jest mi każdy zakątek w Palestynie, każda nowa posiadłość, wszystko zaś co w Palestynie zdobyliśmy, połączone jest silnym węzłem z językiem hebrajskim. Niechaj nikt nie odważy się podnieść ręki na to, co do byto niezwykłym poświęceniem. Gdybyśmy obecnie stali przed zagadnieniem kolonizacji poza Palestyną — tu w Palestynie oczywiście cała romantyka jest hebrajska — i gdyby rozpoznać się ruch chalucoży pełen poświęcenia, pod hasłem: „budujemy życie w języku żydowskim, w kulturze żydowskiej, a nasz skarbiec literatury rozpoczniemy od Mendele Mocher Sforim i Pereca”, wziąłbym może pług w dłonie, by przeorać pierwszą skibę ziemi nowego życia, w przekonaniu, że nie zaszkodzi to Palestynie. Ale skoro znajdujemy się na ziemi, gdzie, jeśli nie 100 procent, to napewno 99 procent zwraca się przeciwko jidyszyzmowi, to jest wprost nie logicznym wdawać się w walkę, która musi być z góry przegrana. Przeciwko wam, jidyszystom w Palestynie, występują nie tylko zaprzysięgli hebrajści, członkowie „Hapoel Ha-cair”, lecz cały jiszuw wschodni, wszyscy żydzi mówiący językiem hiszpańskim i arabskim, przeciwko wam występują pisarze, piszący w języku żydowskim, a żyjący tutaj. Partja robotnicza Achtud Haawodah, stary jiszuw, dawni bilijczycy, mówiący w języku żydowskim, żądają wyłączności języka hebrajskiego.

Przechodząc następnie do napadu na zebranie jidyszystyczne w Tel Awiwie podczas święta Simchat Tora i wskazując, że prawie cały jiszuw potępił ów napad, zwraca się Stawski z zapytaniem do jidyszystów: Cóż uczynili jidyszyci wobec tego wypadku? Oto zwrócił się o pomoc do naszych przeciwników i po

łączyli się z wrogami Palestyny, nienawidzący mi odbudowę Palestyny. Zabrał głos wódz jidyszystów p. Nigier, a cóż on uczynił dla Palestyny? W piśmie dla młodzieży, wychodzącym w Nowym Jorku, noszącym nazwisko Szaloma Alejchem, a redagowanym przez Nigera, zadał je przez człowieka zagadki nie o Jeruzolimie i nie o Chederze i nie o Tel-Chaj, ale o Bir-Bidżanie A w pogadance o znaczeniu zbierania marek opowiada dzieciom o Egipcjanach, o piramidach, o Sudanie i wielbłądach, o Indjach, tylko nie o Palestynie, tylko nie o grobie Racheli i wieży króla Dawida, tylko nie o piśmie hebrajskim.

W Warszawie odbyło się zgromadzenie, protestujące przeciwko incydentowi w Tel Awiwie a wzięli w niem udział oprócz poalesjonistów których dotyczył incydent, także pisarze Kacizne, Segalowicz Majzel, znani wrogowie odbudowy Palestyny W wydawnictwie Kleckina, prowadzonym przez Majzla wyklina się wszystko co ma styczność z Palestyną, a równocześnie ogłasza się „słodkawe” pełne entuzjazmu wiersze o „Bir-Bidżanie. Drukuje się powieść-pamflet przeciwko Palestynie, napisany przez człowieka pozbawionego wszelkiej odpowiedzialności społecznej i literackiej, czło-wieka, który zaledwie kilka godzin przebywał w Palestynie, a jest rzeczą oczywistą, że Nigier uderza w pean pochwalny na cześć autora

W ostatnich numerach Literarische Bleter drukuje się opowiadanie, które ujrzało światło dzienne wyłącznie dlatego, że autor opisuje człowieka wracającego z Palestyny jako człowieka śmiesznego.

Do tych ludzi, powiada Stawski, zwróciliście się o pomoc, do ludzi cieszących się z naszego nieszczęścia, przed nimi wypowiedzieliście wasz ból! Nigdy nie był dla mnie język celem samym w sobie i nie czyniłem z niego bożka. Uważam za możliwe pisać w języku hebrajskim i żydowskim. Cenię język żydowski za pomoc, jakiej udziela językowi hebrajskiemu we walce z asymilacją, a kocham język hebrajski za pomoc, jakiej udziela językowi żydowskiemu również w walce z asymilacją.

Jidyszyci, którzy ubierają się chętnie i skwapliwie w piórka specjalnych „Kulturträgerów”, ideologów nowego życia żydowskiego, doczekali się należytej oceny od autora, od którego najmniej mogli się tego spodziewać. Stawski potwierdził tylko to, co jest już oddawna dla nas jasnym, że fanatyczny jidyszizm ukrywa pod płaszczykiem walki o prawa dla języka żydowskiego antynarodowe i antypalestyńskie tendencje. Oczywiście, istnieją jidyszyci, którzy dalecy są od takiej ideologii, atoli kierunek wojującego jidyszizmu i jego sfer kierowniczych jest wrogi narodowym dążnościom żydostwa i palestinizmowi.

Warto to raz stwierdzić i wyciągnąć z tego odpowiednie konsekwencje. (R)

P. Kadmi-Cohen i „Doar Hajom”

W Paryżu mieszka, jak wiadomo, niejaki p. Kadmi Cohen, podobno jeden z pierwszych wychowanków gimnazjum hebrajskiego w Tel Awiwie, które napewno nie ma powodu do zbytnej chwały z powodu wystąpienia p. Kadmi Cohena. P. Kadmi Cohen ogłosił w antysjonistycznym piśmie francuskim artykuł przeciw sjonizmowi, skwapliwie przedrukowany między innymi przez krakowski „Czas”. Kiedy paryska „Menorah” zaatakowała go, wniósł skargę o obrażę czci i sprawę oddał słynnemu obrońcy Schwarzbarta, adwokatowi Torresowi. Adwokat Torres zrzekł się atoli zastępowania p. Kadmi Cohena, nie chcąc występować w procesie jako oskarżyciel pisma sjonistycznego. P. Kadmi Cohena zaatakowała także palestyńska „Haarec” a w odpowiedzi na ten atak ogłosił p. Kadmi Cohen artykuł w palestyńskim organie Żabotyńskiego „Doar Hajom”. W odpowiedzi na wszystkie zarzuty odpowiada p. Kadmi Cohen, że

pozostaje w przyjaźni z pewnym wybitnym politykiem francuskim i odbywa konferencje w sprawie wielkiego osadnictwa sjonistycznego w Syrii przy pomocy umowy politycznej na wzór Herzla.

A więc p. Kadmi Cohen zamierza stworzyć państwo żydowskie w Syrii na wzór Herzla i nie znajduje lepszej drogi, jak atakowanie sjonizmu, a raczej obecnego kierownictwa sjonistycznego w prasie wrogiej sjonizmowi.

Hebrajski „Haolam”, pisząc o występach p. Kadmi Cohena na łamach „Doar Hajom”, zaznacza:

Z artykułów, pisanych przez Kadmi Cohena dla „Doar Hajom” nie trudno było osądzić, kim jest p. Kadmi Cohen, a jednak ogłoszono tam jego artykuł w całości, nawet bez uwagi redakcji. Widocznie znaleziono w nim jedną „zaletę”, a mianowicie fakt, iż atakuje prez. Weizmanna i kierownictwo sjonistyczne, a to jest wspólny punkt między nim a organem Żabotyńskiego „Doar Hajom”.

Rozmyślenia p. Kadmi Cohena na łamach „Doar Hajomu” — to naprawdę nie było jakie curiosum.

Mistrzostwa hockeja w Budapeszcie Czwarty dzień.

Budapeszt. 31. 1. PAT-Radio. Dziś w czwartym dniu zawodów hockeja o mistrzostwo Europy odbyło się tylko jedno spotkanie Austrija—Węgry. t. j. tych drużyn, które w swych grupach zajęły drugie miejsce. Zawody zakończyły się zasłużonym zwycięstwem Austrii w stosunku 3:0.

W środę, w trzecim dniu turnieju drużyna polska osiągnęła piękny sukces, zwyciężając Szwajcarię 2:0. Tęsamem Polacy zakwalifikowali się do finału.

Humor zagraniczny

PO BALU MASKOWYM

— Człowieku — dlaczego ciągle tu jeszcze stoisz?
— Nie mogę się ruszyć z miejsca. Zawiasy mojej brojki zamaryły.

Trocki znalazł schronienie w Turcji

Berlin. 31. 1. PAT-Radio. Wedle wiadomości nadeszłych tutaj z Moskwy, wyjechał dziś Trocki do Turcji. Trocki otrzymał w poselstwie tureckim w Moskwie wizę na 6-miesięczny pobyt w Turcji.

Rząd turecki miał zapewnić Trockiego, że po dejmie wszelkie kroki, ażeby ustrzec go przed zamachem ze strony rosyjskiej emigracji.

Zwolennicy Trockiego zapewniają, że nie zamierza on dłużej zatrzymać się w Turcji. Trocki nosi się z zamiarem osiedlenia się w jednej z miejscowości pod Berlinem.

Jak słychać, rząd niemiecki nie zajmował się dotąd sprawą ewentualnego udzielenia Trockiemu pozwolenia na stały pobyt w Niemczech.

Potomek Samuela Zborowskiego zmarł w Ameryce Najbliższa rodzina zmarłego — zamerykanizowana.

Nowy Jork. 31. 1. W Paterson zmarł w 87 roku życia, jeden z najstarszych osadników polskich w Stanach Zjednoczonych Józef Zborowski. Pozostawił wdowę oraz trzech synów i córkę. Zmarły był potomkiem Samuela Zborowskiego.

Dewey o sytuacji gospodarczej w Polsce

Polsce potrzebny jest dalszy kredyt zagraniczny. — Blizkie nawiązanie normalnych stosunków z Rosją i Niemcami.

Warszawa, 31. I. (AW) „Kurjer Czerwony” donosi z Nowego Jorku, że bawiący tam doradca finansowy rządu polskiego, p. Dewey złożył oświadczenie o finansowym i gospodarczym położeniu Polski. P. Dewey zaznaczył m. in., że **Polsce potrzebny jest jeszcze dalszy kredyt. Aby swą gospodarkę podnieść do najwyższej zdolności produkcyjnej. Naród polski może o-**

becnie bez szkody utrzymać bierny bilans handlowy. Dalej stwierdził p. Dewey, że **wkrótce już należy się spodziewać podjęcia normalnych stosunków między Polską a ZSSR.** P. Dewey sądzi, że w przyszłości musi dojść do normalnych stosunków gospodarczych między Polską a Niemcami, gdyż zdaniem jego, oba te kraje wzajemnie się uzupełniają.

Za kulisami dymisji litewskiego szefa sztabu generalnego

Próba przewrotu celem obalenia Waldemarasa?

Ryga, 31. I. PAT. Z poinformowanych źródeł kowieńskich donoszą: W Kownie oddawna już nie było tajemnicą, że między Smetoną a Waldemarasem istnieją poważne różnice zdań. W związku z dymisją Plechawiciusa kursują pogłoski, że w ostatnich dniach przygotowywany był **przewrót w celu obalenia Waldemarasa.** Gubernator Kłajpedy Merkis, który niedawno bawił w Kownie, starał się skłonić prez. Smetonę, do usunięcia Waldemarasa. Do planu tego przyłączył się również Plechawicius. Waldemaras dowiedziawszy się o tem, zmusił Plechawiciusa do ustąpienia.

Warszawa. (AW) „Przegląd Wieczorny” w artykule p. t. „Chwieją się podstawy Walde-

marasa dyktatury” omawia obecną sytuację na Litwie, przy czem podkreśla, że każda zmiana rządu może być raczej pomyślna dla wzajemnych stosunków polsko-litewskich.

DYKTATURA NA LITWIE OBALONA

Warszawa, 31. I. Sin. Wedle wiadomości na deszły tutaj późną nocą z Wilna, sytuacja na Litwie jest mocno naprężona. Plechawicius został z polecenia Waldemarasa aresztowany. Część armii jednak stanęła po stronie szefa sztabu. Rozeszły się pogłoski, że przeciwnicy Waldemarasa dokonali zamachu stanu.

Wedle niepotwierdzonych dotąd pogłosek, Waldemarasa został aresztowany. Dyktatura na Litwie została obalona.

Słynny dom towarowy Tietza w Berlinie - spłonął doszczętnie

Berlin, 31. I. PAT. Wczoraj wybuchł tu pożar domu towarowego Hermana Tietza. Cały dom towarowy spłonął doszczętnie. Pożar tak wielkie przybrał rozmiary, że wskutek gorąca strażnicy nie mogli przybliżyć się do płonącego gmachu. Akcje ratunkową utrudnił jeszcze w pewnym momencie pochód demonstracyjny

komunistów, maszerujących przez ulicę, na której wybuchł pożar. Uczestnicy pochodu stawili opór urzędnikom policyjnym, którzy pochodu nie chcieli przepuścić, wobec pożaru. **12 oddziałów straży pożarnej czynnych było przez całą noc.**

Po stłumieniu rewolty wojskowej w Hiszpanji

Berlin, 31. I. PAT. Według doniesień z Madrytu, dyrekcja generalna służby bezpieczeństwa wydała w środę komunikat w sprawie aresztowania Jose Sanchez Guerra. Dziś w południe Sanchez Guerra, który w towarzystwie syna swego, Rafaela przybył we wtorek o godz. 10 wieczorem na parowcu Oksala z portu francuskiego Vendres do Valencji, udał się na ląd pod fałszywym nazwiskiem i został aresztowany w chwili, gdy próbował skłonić pewną część garnizonu do nieudanego zamachu stanu w Ciudad Real. Został osadzony wraz z synem w więzieniu wojskowym w Valencji.

Paryż, 31 I PAT. „Le Journal” podaje z San Sebastian, że zaprowadzono tam bardzo ostrą cenzurę. Granice są bacznie strzeżone. Intejatorem spisku miał być, jak podaje dziennik, Aleksander Leroux, przebywający we Francji. — Ruchem powstaniowym miał kierować były minister wojny Aguilera, który podobno został aresztowany

Madryt, 31 I PAT. W Ciudad Real ustanowiono stan wojenny. W mieście panuje całkowity porządek.

Z ruin Koryntu pozostały tylko zgliszcza

(Telegram własny „Nowego Dziennika”)

Wiedeń, 31. I. (D) Olbrzymi pożar wybuchł wczoraj o 9 wieczór w składzie drzewa w Koryncie. Drzewo to było przeznaczone na odbudowę zniszczonego w czasie ostatniego trzęsienia ziemi, miasta. Silny orkan przyczynił się do tego, że ogień ogarał całe miasto, które w zu-
spłoneku.

Wszystkie bariaki z drzewa, oraz namioty ustawione dla bezdomnych zostały strawione przez ogień. Mieszkańcy okolicznych wsi pospieszyli z pomocą pogorzelcom, pomoc ta jednak okazała się bezskuteczna. Szkody wyrządzone pożarem są olbrzymie.

ulgi dla chaluców

(z komunikatem od naszego korespondenta)

Warszawa, 31 I Sin. Poseł Heller wystosował do ministra spraw wojskowych i wewnętrznych pismo, w którym prosi, by wszyscy chalucim, którzy otrzymali poświadczenie Urzędu Palestyn, otrzymali zwolnienia wojskowe na krótki czas, otrzymywali w krótkiej drodze na 8 miesięcy.

Burmistrz Sztokholmu kandydatem nagrody Nobla

Sztokholm, 31. I. PAT. Jak donoszą z Tallina grupa międzyparlamentarna sejmu estońskiego uchwaliła jednomyślnie zaproponowanie komitetowi fundacji imienia Nobla w Oslo, aby te goroczną nagrodę Nobla przyznać burmistrzowi Sztokholmu, Karlowi Lindhagenowi. Posłowie parlamentu szwedzkiego, którzy w roku ubiegłym postawili taki sam wniosek, obecnie wniosek ten powoili.

Z GIEŁDY

Giełda krakowska

Kraków, 31. I. Akcje w zastoju. Dolar bez zmiany.

Akcie przemysłowe: Azot 375. Elektrownia 60, Chodorów 233.

Papiery procentowe: 4 proc. Premj. Poż. inwestycyjna 113.

Zebranie giełdowe przeszło pod znakiem nastroju ospałego. Jedyne silniejszą chęcią kupna cieszyła się Elektrownia po kursie zwykłym przy nieco większych obrotach. Azot i Chodorów mocniej w tranzakcjach drobnymi pozycjami. Reszta papierów w przyszłym zastoju. Papiery procentowe utrzymane przy minimalnym zapotrzebowaniu. Obroty na ogół małe.

Na pogiełdzu objaw podobny: Płacono 5 proc. Poż. konwersyjną 66,50 i Bank Zw. Spółek Zarobkowych 85.

Waluty i dewizy oficjalnie bez transakcyj.

Na rynku walutowym szczegółniejszych zmian nie zanotowano. Nastroj spokojny przy nieco silniejszej podaży. Popyt mały. W Krakowie dolar gotówkowy 8,88—8,88 i pół, czeki bankowo 8,90 jedna czwarta do 8,90 trzy czwarte. Warszawa dolar 8,87 trzy czwarte do 8,88 jedna czwarta, czeki 8,89 trzy czwarte do 8,95 jedna czwarta. Lwów dolar 8,88—8,88 i pół, czeki 8,90—8,90 i pół. Katowice dolar 8,88—8,88 trzy czwarte, czeki 8,90—8,91. Kurs płacenia Banku Polskiego bez zmiany.

Giełda warszawska

Warszawa, 31 I PAT. Bank Dyskontowy 138, Bank Polski 192—192 i pół, Bank Sp. Zarobkowych 86, Siła i Światło 128—132, Cukier 41 i pół, Firley 55, Łazy 7, Węgiel 96, Nobel 22 i pół, Ostrowiec ser. A 93—95, Parowozy 28, Rudzki 44, Starachowice 37 jedna czwarta 37 i pół, Haberbusch 225, Pożyczki: 4 proc. pre n. inwest. 111 jedna czwarta 110 i pół, 5 proc. dolarowa 103 i pół, 104, 103, 5 proc. konwersyjna 67, 5 proc. kolejowa 59, 10 kolejowa 102 i pół, List, Zast. Banku Gospod. Kraj. 94. Waluty: Londyn 43,24, 43,35, 43,13 i pół, Nowy Jork 8,90, 8,92, 8,88, Paryż 34,85, 34,94, 34,76, Praga 26,38, 26,44, 26,32, Szwajcaria 171,52, 171,95, 171,09, Wiedeń 125,29, 125,60, 124,98. Włochy 46,69 46,81, 46,57, marka niemiecka 211,68

Giełda wiedeńska

Wiedeń, 31. I. Amsterdam 284,68, 285,68, Belgrad 12,45 pięć ósmych, 12,50 pięć ósmych, Berlin 168,63,5, 196,13,5, Bruksela 98,70, 99, Budapeszt 123,86, 124,16, Bukareszt 4,26 trzy ósme, 4,28 trzy ósme. Kopenhaga 189,40, 190, Londyn 34,45, 34,55, Madryt 113,20, 113,60, Mediolan 37,18 trzy czwarte, 37,28 trzy czwarte, N. Jork 710,25, 712,75, Oslo 189,40, 190, Paryż 27,75 trzy czwarte, 27,85 trzy czwarte, Praga 21,01 trzy ósme, 21,09 trzy ósme, Solfa 5,114, 5,154, Sztokholm 189,80, 190,40, Warszawa 79,61, jedna czwarta, 79,89 jedna czwarta, Zurych 136,59, 137,09, Amerykańskie 707,75, 711,75, Niemieckie 168,40, 169, Francuskie 27,92, 28,08, Szwajcarskie 136,26, 137,06, Czeskie 20,98, 21,10, Węgierskie 123,70, 124,10, Renta majowa 0,848, Renta lutowa 0,849, Turecka 30,35, Anglobank 26,7, Bankverein 25,2 Bodencredit 109,4, Hipoteczny 91, jedna czwarta, Kompas 15,9, Merkury 22, Austr. Kol. Państw. 47, Południowa 11,4, Golezów 283, Cement 117, jedna czwarta, Browary 160, Krupp 12,8, Rims 117,4, Skoda 319,9, Siersza 11 trzy czwarte, Apollo 110, Fanto 6,6, Karpaty 14,70, Galicja 60.

Giełda zurychska

Zurych, 31 I PAT. Paryż, 20,31 i pół, Londyn 25,21 jedna ósma, Nowy Jork 5,19,97 i pół, Belgja 72,27 i pół, Włochy 27,21 i pół. Hiszpanja 82,70, Holandja 208,37 i pół, Berlin 128,42 i pół, Wiedeń 73,07 i pół, Sztokholm 139, Oslo 138,60, Kopenhaga 138,70, Solfa 3,75, Praga 15,38 i pół, Warszawa 58,30, Budapeszt 90,64 i pół, Białogród 9,12 pięć ósmych, Ateny 6,72, Konstantynopol 2,54, Bukareszt 3,12 jedna czwarta, Helsingfors 13,10, Buenos Aires 219.

— DOROCZNA REDUTA ARTYSTÓW TEATRU MIEJSKIEGO dzięki zabiegom i staraniom Komitetu, będzie jedną z najmniejszych zabaw karnawału — to też popyt na bilety jest od pierwszego dnia sprężony niezwykły.

— PRZEDSWIT HASZACHAR. Zebranie plenarne w sprawach prasowych, dziś w piątek o g. 9 wiecz. Nadto sprawy administracyjne.

Republikanie „Nowy Dziennik”

Wanny, wanienki i nasiadówki

poleca pracownia blacharska

Jakóba Grossmanna, Kraków, Jakóba 3

Poszukuje się praktykanta

biurowego z lepszej rodziny, z ukończoną niższą szkołą średnią. Zgłoszenia pod „530” do Adm. „N. Dziennika”. 232x

Przetargi publiczne

Dyrekcja Poczty i Telegrafów w Krakowie rozpisuje konkurs na dostawę słupów telegraficznych szosowych, a mianowicie około:

- 1.200 sztuk po 6 m., 5.000 po 7 m.
- 3.850 sztuk po 8 m., 1.600 po 9 m.
- 300 sztuk po 10 m., 500 po 11 m.
- 65 sztuk po 12 m. i 85 sztuk po 13 m.

Razem około 12.600 sztuk, cięcia zimowego 1928/29, o przekroju w górnym końcu:

- słupy 6 m. od 13.5 do 14.5 cm.
- słupy 7 m. od 15 do 16 cm.
- słupy 8 m. od 16 do 17 cm.
- słupy 9 m. od 16 do 17 cm.
- słupy 10 m. od 17 do 18 cm.
- słupy 11 m. od 17 do 18 cm.
- słupy 12 m. od 18 do 19 cm.
- słupy 13 m. od 18 do 19 cm.

Słupy powinny być cięte, z odzienką zdrowe, proste, bez dużych seków, bez huby, grzyba, rdzy, bez żadnych oznak zgnilizny.

Słupy mają być dostarczone:

- 1) jako surowe okorowane względnie zupełnie oczyszczone;
- 2) jako już zaimpregnowane, według systemu Ripinga, Wolmanna lub Bucherle.

Oferent zobowiązuje się musi do dodatkowej ewentualnej dostawy w ciągu roku 1929 dalszej ilości około 6.000 do 10.000 sztuk słupów po cenach zatwierdzonej oferty.

Termin dostawy około 12.600 sztuk słupów do 4-ch miesięcy od dnia podpisania umowy.

Równocześnie rozpisuje Dyrekcja konkurs na samą impregnację wymienionej ilości słupów telegraficznych surowych, a to według systemu Ripinga lub Wolmanna.

Ceny należy podać za 1 m. sześć loco stacja załadunku.

Oferty sporządzone w złotych polskich, należy nadsyłać w zapieczętowanych kopertach firmowych z napisem: „Oferta na dostawę słupów w roku 1929” do Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Krakowie, najdalej do dnia 5 lutego 1929, godz. 12 w południe.

Wyjaśnień udziela Oddział 7 Dyrekcji, ul. Basztowa L. 22, w godzinach od 11-tej do 13-tej.

Urząd Wojewódzki, Dyrekcja Robót Publicznych w Krakowie ogłasza publiczny przetarg ofertowy na wykonanie robót:

- 1) stolarskich (drzwi i ścianki);
- 2) ślusarskich (kraty, balustrady);
- 3) posadzkowych;
- 4) kamionkowych;
- 5) okładzinowych (flisy);
- 6) kamieniarskich;
- 7) ze sztucznego kamienia,

w gmachu Kliniki Ginekologiczno-położniczej U. J. w Krakowie.

Warunki szczegółowe i ogólne przetargu przeglądać można w biurze Państw. Kierownictwa budowy Kliniki Ginekologiczno-położniczej, Kraków, ul. Krupnicza L. 5, gdzie można również nabyć formularze ofertowe za zwrot kosztów ich sporządzenia w kwocie 5 zł.

Oferty o cenach stałych, sporządzone ściśle według obowiązujących przepisów, należy składać w biurze Naczelnika Oddziału budowlanego Dyrekcji Robót Publicznych, Kraków, Rynek gł. Krzysztofory, II. piętro, w terminie do dnia 12 lutego 1929 do godziny 10. Otwarcie ofert nastąpi w tym samym terminie o godz. 11-tej.

Do oferty należy dołączyć dowód na złożone w Kasie Skarbowej wadium w wysokości 5% oferowanej sumy. Wadja przy przetargu przyjmowane nie będą.

Dwa słoneczne, ciepłe pokoje

wraz z kuchnią przy ul. Lwowskiej 41 natychmiast do odstąpienia. —

Blizsze informacje Lwowska 41, III. p.

Wolne posady

POWAŻNE przedsiębiorstwo poszukuje młodych urzędników, z akademią handlową i gruntowną znajomością języka niemieckiego. — Zgłoszenia pod „Ubezpieczenie” do Adm. „N. Dziennika”. 227x

POSZUKUJE SIĘ panny do biura, znającej dobrze buchalterię, korespondencję polsko-niemiecką i pisanie na maszynie. Reflektuje się tylko na silę kwalifikowaną. Wiadomość z podaniem warunków do Adm. „N. Dziennika” pod „S. K.” 203x

SAMODZIELNA zdolna modniarka i pomocnica modniarska poszukiwana. Zgłoszenia: „Bromista”, Florjańska 43. 209g

Posad poszukują

SAMODZIELNY buchalter, korespondent niemiecko-polski, z kilkuletnią praktyką, poszukuje posady. — Zgłoszenia pod „Samodzielny 26” do Biura Statlera, Rynek 8. 230er

Lokale

SKLEP dobrze prosperujący, z towarami lub bez, zaraz do odstąpienia. Wiadomość: Rajska 8. 212sa

SILVANA

NAJLEPSZY ZEGAREK SZWAJCARSKI

Precyzyjny!

Elegancki!

PRZYJME jedną lub dwie młode, inteligentne panienki, z utrzymaniem lub bez, na wspólne mieszkanie. — Zgłoszenia: Drowa Danielowa, Długa 33. bp.

JEDNEGO pana (akademika), jako drugiego do pokoju z osobnym wejściem, z częściowym lub całym utrzymaniem, — przyjmie. Zgłoszenia do Adm. „Now. Dziennika” pod „S.”. bp

Różne

POŻYCZKI 5.000 dolarów na I. hipotekę w Ra bce na wille wartości po nad 15.000 dolarów poszukuję na 10 lat. Zgłoszenia pod „Pożyczka” do Biura ogłoszeń Statlera, Kraków, Rynek 8. 231er

BEZINTERESOWNIE!

Napisz imię, nazwisko, miesiąc urodzenia, otrzy masz darmo broszurę, określenie charakteru, zdolności, przeznaczenia Poznasz, kim jesteś, kim być możesz. Adresuj: Warszawa, — Redakcja „Wiedza Tajemna” skrzynka pocztowa 571. Załączyć znaczek pocztowy na przesyłkę. 43x

HERSCH Littman, Sowlimie, pow. Limanowa, ur. 1894 r., umieważnia zgubioną książeczkę wojskową, — wystawioną przez P. K. U. Nowy Targ. 202g

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Wadowice na nazwisko Jakób Kupferman, ur. w 1903 r. 208g

Matrymonjalne

SCHADCHEN, mający przystęp w lepszych domach, poszukiwany — Zgłoszenia pod „Przewinaja” do Adm. „N. Dziennika”. 225x

Nauka i wychowanie

Ważne dla Pań!

Lekcje modnych robót ręcznych: tkaniny plecione (pulowery, płaszczyki, szale itp.). Tenerytki, Trykotarstwo ręczne, Serwety francuskie, Pleski, Kwiaty, Pajace. Przyjmuje się zamówienia a. Zakład baftu i endlowania „EMMA” Pedzichów 3, sklep.

Reklama dźwignia handlu

Dr. praw z kilkuletnią praktyką i ukończoną praktyką sądową POSZUKUJE POSADY

od 15 lutego br. Zgłoszenia pod „Z” do Administracji „Nowego Dziennika”

RESTAURACJA „WEISSBROT”

poleca codziennie specjalną rybę po żydowsku w piątce wielki wybór.

Ceny reklamowe. Telefon Nr. 4425.

Blednice

Niedokrwistość usuwa, działa wzmacniająco, odżywczo podnieca apetyt, nieoceniony środek dla rekonwalescentów

Mra Krzysztoforskiego wino chinowo-żelaziste na maladze hiszpańskiej. — Do nabycia we wszystkich aptekach i droguerjach. Cena za fl. 4.25 zł., pół 2.40. We własnym interesie żądać wyraźnie Mra Krzysztoforskiego wino chinowo-żelaziste. — Laboratorium chem. farm. Mr. M. Krzysztoforski, Tarnów. 3035x

Popołudniowe kursa gotowania dla pań (3-cia seria), a mianowicie: kursa pieczenia ciast i tortów, oraz kurs gotowania ze specjalnym uwzględnieniem potraw jarskich i beźmięsnych. rozpoczynają się z końcem stycznia w Ognisku Pracy, Kraków, ul. Mikołajska 9, II. piętro. — Wpisy i informacje codziennie, z wyjątkiem sobót, między godz. 10—2 przedpołudniem.

„HYGENA”

Pierwsza Krakowska Wytwórnia Ochronnej Bielizny Zawodowej, Kraków, Bonerowska 3, Telef. 4539.

KOSTJUMY, fantazyjne i stylowe na reduty i zabawy kostjumowe, oraz eleganckie suknie wieczorowe wykonuje szybko i gustownie pracownia Ogniska Pracy, w Krakowie, przy ul. Mikołajskiej 9, II. piętro. Zamówienia przyjmuje się codziennie, z wyjątkiem sobót, od godziny 11—1.

„Marka światowej sławy” znana od lat 40

Dla zdrowia dzieci! przez powagi lekarskie zalecany.

HAYA PUDER ANTISEPTYCZNY I MYDŁO HYGIENICZNE dla niemowląt i dzieci

Tysiące podziękowań! Dlatego żądać należy wszędzie tylko HAYU! Do nabycia we wszystkich aptekach i droguerjach.

S. HAY, apiekarz.

LWÓW